

اوپیک طرح تولید محدود را تمدید کرد

* اجلاس ۱۶ روزه اوپیک سلف تولید نفت را ۱۵۱ میلیون بشکه در روز تعیین کرد

هفته گذشته بهای هر بشکه نفت خام سبک "برنت"، "دوبی" و "وست تگزاس" به ترتیب به ۱۲/۷۵، ۱۲/۵۵ و ۱۴/۸ دلار برای هر بشکه رسید که نسبت به هفته پیش از آن تا حدود ۵۰ سنت برای هر بشکه تنزل نشان می‌دهد. با اتمام اجلاس اخیر اوپیک و تصمیم وزرای نفت کشورهای عضو مبنی بر تمدید مصوبه اجلاس قبل، بهای نفت مجدداً در بازارهای جهانی این کالا افزایش یافت. در روز ۲۲ اکتبر، بقیه در صفحه ۲

خبرگزاری رویتر روز ۲۲ اکتبر از ژنو گزارش کرد که اجلاس وزرای نفت سازمان کشورهای صادر کننده نفت (اوپیک) به پایان رسیده است. بر اساس اولین گزارش‌های منتشر شده، وزرای نفت اوپیک پس از ۱۶ روز بحث و مذاکره فشرده تصمیم گرفته‌اند که توافق‌نامه اجلاس پیشین را با اندک تغییری تا پایان سال جاری میلادی تمدید کنند. با به درازا کشیده شدن بحث و مذاکرات اوپیک، بهای نفت در هفته گذشته مجدداً کاهش یافته بود. در آخرین روز

دوشنبه ۲۵ آبان ۱۳۶۵ برابر ۲۷ اکتبر ۱۹۸۶
بها ۶۰ ریال - سال سوم - شماره ۱۳۰

درس‌گ سامورا ماسل، رهبر موزامبیک

دمکراتیک، بزرگترین سازمان علنی اپوزیسیون در آفریقای جنوبی، اعلام کرد، "دلایل کافی برای این ظن وجود دارد که آفریقای جنوبی در سقوط این هواپیما دخالت داشته است." اعلامیه جبهه متحد دمکراتیک می‌افزاید مرگ ماسل و سایر اعضای رهبری موزامبیک زمانی روی داد که مردم موزامبیک "بیش از هر زمان به رهبری خود نیاز دارند." آلفرد نزو، دبیر کل کنفرانس ملی آفریقانی‌زبان ملی یک کنفرانس مطبوعاتی در کینشاسا، آفریقای جنوبی رامسئول کشته شدن ماسل دانست. وی افزود باید بنا را بر مسئولیت دولت آفریقای جنوبی در سقوط هواپیما گذاشت مگر اینکه خلاف این امر ثابت گردد. آفریقای جنوبی در منطقه مرزهای خود با موزامبیک، یعنی محل سقوط هواپیما، دارای مرشکهای زمین به هوا است.

بقیه در صفحه ۲

هواپیمای سامورا ماسل، رئیس جمهور جمهوری توده‌ای موزامبیک، شب دوشنبه ۲۰ اکتبر در حریم هوایی آفریقای جنوبی دچار سانحه شد و سقوط کرد. ماسل و ۲۲ تن دیگر، از جمله وزیر حمل و نقل و معاون وزارت خارجه موزامبیک، در این حادثه جان باختند. جنبش رهایی‌بخش ملی خلقهای آفریقا، یکی از رهبران برجسته خود را از دست داد.

حادثه سقوط هواپیمای حامل هیات موزامبیک که از ماسیبا به کشور خود باز می‌گشت، از نظر همه آگاهان در شرایط اسرار آمیزی به وقوع پیوست که احتمال دخالت رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی در سرنگونی هواپیما را منطقی نمی‌سازد. کنت کائوندا، رئیس جمهور ماسیبا دوشنبه گذشته اظهار داشت: "آفریقای جنوبی در جایگاه متهم خواهد بود تا وقتی خلاف این امر ثابت شود." جبهه متحد

ادامه تبلیغات مزورانه رژیم پیرامون اوضاع زندانها

اینبار در ابعاد وسیعتری به تکاپوی زبونانه واداشته است. چندی پیش بود که در پی گسترش شتابنده اعتراضات و اقدامات دسته جمعی خانواده‌های زندانیان سیاسی نسبت به رفتار حیوانی مسئولین زندانها با فرزندان اسیر خود، حجت الاسلام انصاری رئیس "سازمان زندانهای کشور" در جمع خانواده‌های زندانیان سیاسی در تالار کاخ دادگستری تهران حاضر شد. این امر نتیجه شد گرفتن اعتراضات توده‌ای نسبت به ددمنشی رژیم و کوبی نقش موثر اقدام متحد و متشکل خانواده‌های زندانیان سیاسی بود.

رژیم ولایت فقیه که دیگر چون سابق توان سرکوب آشکار و خشن اقدامات جمعی و تشکلهای خانواده‌های زندانیان سیاسی را به لحاظ اوچتگیری تنفر مردم از رژیم و بقیه در صفحه ۲

رژیم خمینی، علیرغم اینکه در چندین ماهه اخیر، شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی و پیکرد و دستگیری انقلابیون میهنمان را به نحوی جنون-آسا تشدید کرده است، به منظور پوشاندن کراهت عیماي ضد بشری خود به مانورهای رسوا و افشاشده ای نیز دست می‌زند. نیروی دم افزون مادی و معنوی انزجار مردم کشورمان از رفتار بربرمنشانه رژیم با دهها هزار تن از فرزندان در بند خلق، گسترش تنفر بشریت ترقیخواه از برخورد ضد بشری حکومت فقیهان با زندانیان سیاسی، افزایش تلاش مؤثر و بی‌وقفه خانواده‌های زندانیان سیاسی برای نجات عزیزان اسیر خود از سیاهچالهای قرون وسخایی و ارتقاء روحیه مقاومت و رزمندگی در درون زندانها، آنچنان مخصه جدی برای رژیم فراهم ساخته است که سردمداران و کارگزاران رژیم شکنجه و اعدام را،

مانند کوه که در شماره‌های پیشین نشریه نوشتیم، روز ۱۱ اکتبر راهپیمایی وسیعی با شرکت ۱۷۰ هزار نفر از مردم و نیروهای صلح‌دوست آلمانی و خارجی در "هاسل باخ" آلمان فدرال - منطقه‌ای که پایگاههای آمریکایی در آن مستقر هستند - برگزار گردید.

در این راهپیمایی کم نظیر که به ابتکار جنبش صلح انجام گرفت. علاوه بر هواداران سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) و حزب توده ایران هواداران راه کارگر و اقلیت نیز شرکت داشتند. فدائیان خلق با شرکت در این تظاهرات ضمن تاکید بر بیونسمبارزاتی خویش با نیروهای مترقی در راه حفظ صلح در جهان، سیاست جنگ طلبانه و ارتجاعی جمهوری اسلامی در ادامه جنگ نکبت بار ایران و عراق را افشا نمودند. عکس بالا، صحنه‌ای از راهپیمایی صلح را نشان می‌دهد.

در این شماره

● استرالیا: « هواداران صلح و آزادی » علیه خمینی جنگ افروز

در صفحه ۵

● جان انقلابیون در بند اندوژی را نجات دهید!

در صفحه آخر

● درگیری مرزی ایران و ترکیه

در صفحه ۲

برخورد مارکسیستی - لنینستی به اصول روابط میان احزاب کمونیست

نوشته: ی. زاموشکین

در صفحه ۶

بقیه از صفحه اول

ادامه تبلیغات

ابراز همبستگی آنها با خانواده‌های زندانیان سیاسی در داخل کشور، و اوچگیری انزجار اذهان عمومی بشریت ترقیخواه از عملکرد ضد بشری خود، در برخورد با زندانیان سیاسی را ندارد، این بار با ابعاد بیشتری می‌خواهد با چنگ انداختن به تشبثات رسوا شده خود، از این مخصه و موقعیت دشوار و زبون خلاص گردد.

همه تلاش انصاری در جمع خانواده‌های سیاسی این بود که با دروغ و حیلگری حول تغییر ملاک در رفتار با زندانیان سیاسی و وعده و وعید آزادی بخشی از آن‌ها، خانواده‌های زندانیان سیاسی را از اقدامات آتی باز دارد و آنان را پراکنده سازد.

مباحثه‌های پلید رژیم، همبای اوچگیری اعتراضات توده‌ای نسبت به جنایات رژیم در زندانها، همچنان ادامه دارد. روز جمعه ۲ آبان ماه، منتظری صحنه گردان چنجال‌های عوام‌فریبانه و مکرر رژیم، با جمعی از مسئولین اطلاعاتی رژیم که عنوان "هیات عفو امام" را دارند، دیدار کرد.

با اعضای این هیات، با تکرار دروغ‌های عوام‌فریبانه، سعی کرد از کراهت چهره ضد انسانی جلال‌جماران بکاهد.

اعتراضات و اقدامات خانواده‌های زندانیان سیاسی، افشاکگری نیروهای انقلابی و مترقی در عرصه داخلی و جهانی فشارهای معینی را بر رژیم وارد آورده است. همان‌گونه که پیش از این تاکید کرده‌ایم، مهاجرت ساختن اقدامات مستقل نیروهای انقلابی و مترقی در دفاع از زندانیان سیاسی می‌تواند به نتایج معینی بیانجامد. ارتقا مبارزه مردم علیه جنایات رژیم ولایت فقیه، در صورت اقدام مشترک این نیروها در سازمانگری این مبارزه مقدور می‌شود. مسئولیت انقلابی ایجاب می‌کند، که به خواست مردم میهنمان مبنی بر اتحاد عمل‌نیروهای انقلابی و مردمی در دفاع از زندانیان سیاسی پاسخ صریح و روشنی بدهیم.

فرلیمو، به رهبری این جبهه انتخاب گردید. بدنبال سالها مبارزه موفقیت آمیز مسلحانه به رهبری مائل، در سال ۱۹۷۴ با سقوط رژیم فاشیستی پرتغال مذاکرات میان فرلیمو و دولت لیسبون آغاز شد. در سپتامبر همان سال، مائل "قرارداد لوزاکا" را امضا کرد که طبق آن، موزامبیک در ۲۵ ژوئن ۱۹۷۵ به استقلال خود دست یافت. مائل از آن هنگام عهده‌دار ریاست جمهوری موزامبیک بود.

روز جمعه ۲۴ اکتبر، پیکر سامورا مائل رهبر فقید موزامبیک در تابوتی که در برجم موزامبیک پیچیده شده بود، به تالار شهر مابوتو انتقال یافت و تا سه شنبه ۲۸ اکتبر که تاریخ تشییع جنازه مائل است، برای ادای احترام مردم موزامبیک به رهبرشان، در آن مکان خواهد بود.

در سوگ سامورا مائل، رهبر موزامبیک

بقیه از صفحه اول

زامبیا خواهان بررسی علت سقوط هواپیمای مائل از سوی یک هیات بین‌المللی گردید و اعلام کرد هرگونه تحقیق در این باره که تنها از طرف آفریقای جنوبی انجام گیرد، فاقد ارزش است.

آفریقای جنوبی از گروه ضد انقلابی "رنامو" که می‌کوشد دولت انقلابی موزامبیک را سرنگون سازد، پشتیبانی می‌کند. رژیم پرتوریا تا کنون از هیچ نوظلته‌ای برای ضربه زدن به انقلاب موزامبیک فروگذار نکرده است.

سامورا مائل در ۲۹ سپتامبر ۱۹۳۲ در یک خانواده دهقانی ساکن استان "گازا" متولد شد. وی دوره آموزش حرفه‌ای بعنوان بهیار را گذرانده و تا سال ۱۹۶۱ در بیمارستان مرکزی پایتخت موزامبیک به کار مشغول بود. به دنبال بنیادگذاری جبهه رهایی‌بخش فرلیمو، مائل در سال ۱۹۶۲ به این جبهه پیوست. وی در آغاز مبارزه مسلحانه علیه استعمارگران پرتغالی نقش مهمی داشت و از این رو، کمیته مرکزی فرلیمو مائل را در سال ۱۹۶۶ به عضویت رهبری جبهه و مسئول بخش دفاعی آن برگزید. تحت رهبری مائل، نیروهای مسلح رهایی‌بخش موزامبیک شکل گرفت. سامورا مائل در ماه مه ۱۹۷۰ و به دنبال قتل اواردو کیوامبو موندلانده، نخستین رهبر

سه شنبه گذشته حراره پایتخت زیمبابوه شاهد تظاهرات جوانان علیه آفریقای جنوبی بود. تظاهرکنندگان رژیم پرتوریا را مسئول مرگ سامورا مائل و همراش دانستند. خلبان هواپیمای حامل مائل که به همراه ۹ تن دیگر از سرشنیان هواپیمایزنده مانده است و در بیمارستانی در آفریقای جنوبی بستری است، گفت به نظری به روی هواپیما آتش گشوده شد.

روزنامه "نوتیسایس" چاپ مابوتو پایتخت موزامبیک نوشت مردم موزامبیک آفریقای جنوبی را مسئول کشته شدن رهبر خود می‌دانند. این روزنامه در تایید این گمان افزود حدود دو هفته پیش وزیر دفاع رژیم آفریقای جنوبی، رئیس جمهور موزامبیک را مستقیماً تهدید کرد. به نوشته این روزنامه، تغییر مسیر یک هواپیما از طریق دستکاری در علائم رادار امکان‌پذیر است. "نوتیسایس" می‌پرسد چرا مقامات آفریقای جنوبی که بر صفحه رادار خود انحراف هواپیما را از مسیرش و ورود آن به حریم هوایی آفریقای جنوبی را قطعاً مشاهده کرده‌اند، واکنشی نشان نداده‌اند؟ این روزنامه در ادامه می‌نویسد مقامات رژیم پرتوریا شش ساعت پس از آگاهی از سقوط هواپیما، مقامات موزامبیک را در جریان امر گذاشتند.

کنت کائوندا رئیس جمهور

اوپک طرح

بقیه از صفحه اول
بهای نفت میدان نفتی "هرنت" دریای شمال، افزایش یافته و به ۱۵/۲۵ دلار هر بشکه رسید.

در اجلاس اخیر اوپک نیز، مسائل مربوط به تعیین سقف تولید و سهمیه یکایک اعضا محورهای اصلی مذاکرات کشورهای عضو را تشکیل می‌دادند. وزرای نفت کشورهای عضو گرچه برای رهایی به یک تصمیم فراگیر در زمان ابتدای اجلاس، اقدام به گزینش کمیته‌های بررسی و تصمیم‌گیری بپرامون این مسئله نموده بودند، اما مشکلات و موانع جدی باعث طولانی شدن کار اجلاس گردید. کویت و عربستان سعودی بر افزایش سهمیه تولید خود اصرار می‌ورزیدند و عراق نیز چون اجلاس قبل حاضر نبود به مصوبات اجلاس تمکین نماید. براساس تصمیم اجلاس اخیر

اوپک، سقف تولید کشورهای عضو منهای کشور عراق از ۱۴/۸ میلیون بشکه در روز که مصوب اجلاس قبلی بوده به ۱۵ میلیون بشکه در روز افزایش یافت. ۶۵ هزار بشکه از ۲۰۰ هزار بشکه اضافی مصوب اجلاس اخیر به کشورهای گابن و اکوادور اختصاص یافت و عربستان سعودی و امارات متحده عربی نیز پذیرفتند تا مقداری از سهمیه خود را به کویت و اکلدار نمایند. عراق که از پذیرش مصوبه اخیر اوپک سرپا زده است، بنابه گزارش رسمی روزانه ۲ میلیون بشکه نفت استخراج می‌نماید.

آقازاده وزیر نفت جمهوری اسلامی روز پنجشنبه اول آبانماه در یک مصاحبه مطبوعاتی و رادیو تلویزیونی از تمديد مجدد مصوبه اجلاس قبل ابراز رضایت کرد. آقازاده تصریح کرد "ما در فصل زمستان قرار داریم و معمولاً سه ساله ۲ الی ۳ میلیون بشکه در روز به میزان تقاضای نفت افزوده می‌شود و متاتلاش کردیم که تولید را بالای شرییم." وزیر

نفت جمهوری اسلامی اظهار امیدواری کرد که بهای نفت تا آخر سال جاری به بشکه‌ای ۱۸ دلار افزایش یابد. آقازاده اعلام کرد که در اجلاس اخیر تصمیم گرفته شده است تا نشست بعدی، همه کارشناسان کشورهای عضو در مورد ساختار قیمت و نحوه دفاع از قیمت و حداقل قیمت و حداقل اینکه ما روشهای تثبیت شده‌ای برای دفاع از قیمتها داشته باشیم، کارکنند.

وزیر نفت جمهوری اسلامی تصریح کرد که در اجلاس آتی جمهوری اسلامی بهیچوجه سهمیه باز عراق را تحمل نخواهد کرد. آقازاده مطرح ساخت که "اوپک و زرای امارات متحده عربی، نیچریه و اندونزی را برای کمیته تعیین سهمیه برگزیده است."

باید خاطر نشان ساخت که اجلاس بعدی اوپک ۱۱ دسامبر برگزار می‌شود و تا آن هنگام میزان تولید و صدور نفت کشورهای عضو از سوی هیاتهای ویژه‌ای کنترل خواهد شد.

زندانیان: تسلیم یا مقاومت، رهبری مجاهدین چه می خواهد؟

بقیه از صفحه آخر

نتیجه تکیه بر اختلافات ایدئولوژیک و سیاسی چیست. از این رو این بیهودهای خاش، جدا از این که پیش از این وابسته به کدام حزب و سازمان بوده اند، با نفرت همه زندانیان مبارز، از هر گروه و سازمانی، مواجه هستند. در بیرون از زندان، در میان مردم و در میان فعالین همه سازمانهای مترقی، از این خائنین و اعمالشان، با نفرت یاد می شود. تاکنون دیده و شنیده نشده است که هیچ سازمان مترقی به پشتیبانی از این افراد و بطور کلی پشتیبانی از حرکت تفرقه افکنانه در زندانها برخیزد. بدین ترتیب در اسارتگاهها، فضا در راستای دگرگونی پذیرفت که زندانیان کم تجربه بتوانند نیازهای جنبش را دریابند و آن کسانی که تسلیم گرایش های سکتاریستی بوده اند، بهر صورت فاصله معینی با حرکات تفرقه افکنانه بگیرند.

اما رهبری سازمان مجاهدین، که کس در جهت ایجاد، تقویت و گسترش تفرقه در میان نیروهای مبارز و فعالین سازمانهای مترقی عمل می کند، نشان داده که نتوانسته است روند بهبود مناسبات در زندانها را تسخیر کند و به این خاطر طی یک اقدام بی سابقه کارایی تشبثات تفرقه افکنانه در زندان را آرزو کرده است. انعکاس دادن این خواسته تفرقه طلبانه رهبری سازمان مجاهدین را، "نشریه اتحادیه انجمن های دانشجویان مسلمان خارج کشور" (هوادران سازمان مجاهدین خلق ایران) برعهده گرفته است. این نشریه در دومین شماره خود (شماره ۱۶۶) مدعی گردیده است هتنامی که برخی از زندانیان و از جمله زندانیان فدایی، از اتاقهای شکنجه به اتاقهای عمومی منتقل می شوند "زندانیان مبارز و مجاهد برایش دم می گیرند و دسته جمعی" علیه او شعار می دهند.

این که "نشریه اتحادیه..." این بار نیز دروغ می نویسد و به خواست رهبری سازمان مجاهدین، فضای موجود در زندانهای سیاسی کشور را باژگونه می نمایاند و این که ترسیم چنان فضایی از زندانهای کشور که در آن "زندانیان مجاهد و مبارز" بتوانند آزادانه دسته جمعی شعار

بدهند، با واقعیات موجود در زندانها و با همه تبلیغات پیشین خود مجاهدین نیز در مورد زندانها منافات دارد، حقیقت آشکاری است که به آن نمی پردازیم. اما به این حقیقت باید پرداخت که در زندانهای کشور می توانند (وزندانان مذبوحانه می گویند) که شعارهای ضد مردمی داده شود. به این حقیقت باید پرداخت و اندیشید که چرا "نشریه اتحادیه..." این گونه گستاخانه و بی پروا، باتوسل به جعل و دروغ، آرزوی ایجاد و تقویت تشبثت در میان زندانیان را می کند. چه شده است که آرزوی می کنند و می گویند، زندانیانی را که شلاق مشترکی نشان رایاره باره می کنند، از هم دور نمایند و به مخصوصه بکشند؟

چه شده است؟ ما همواره گفته ایم و نتیجه همه تجربه ما نشان داده است که آلوده شدن به هیستری ضد کمونیستی، چه پیامدهایی خواهد داشت. ما به دفعات به رهبری مجاهدین هشدار داده ایم که پیشبرد تبلیغات کمونیسم ستیزانه، به کجا خواهد انجامید. "نشریه اتحادیه..." جلوه ای از پیامد پیشروی در این راه را برملا کرده است، موضع گیری علیه مقاومت در زندانها با کف زدن برای تشبثات تفرقه افکنانه و کوشش در جهت ایجاد تشبثت در میان زندانیان سیاسی، این پاکترین فرزندان خلق.

می توان فرض کرد که با اخراج اعضای رهبری مجاهدین از پاریس، این سازمان نتوانسته است کادرهای کارایی برای "نشریه اتحادیه..." تأمین کند. از این رو شاید بتوان موضع این نشریه را در ستایش از کارکرد آزار زندانیان مبارز و مقاوم، کاری که از تسلیم شدگان برمی آید، تپق یک قلم بدست کم تجربه ارزیابی کرد و هنوز نباید آن را موضع رسمی رهبری مجاهدین، که منافع خود را بهتر تشخیص می دهد، قلمداد کرد. اما این کم تجربه بکارکن یک نظر موجود در سازمانشان را در عمل بازتاب داده اند. از این رولازم است که مجاهدین بر اعلام چنین موضعی مکت کنند تا دریابند چگونه با تسلیم در برابر هیستری ضد کمونیستی، که اکنون بویژه به شکل هیستری ضد فدایی نمود می یابد، مجبور می شوند تسلیم و تسلیم شدگان را ستایش کنند

درگیری مرزی ایران و ترکیه

آمادگی نیروهای ترکیه برای اشغال نظامی استان کرکوک عراق را تکذیب کرد.

روزنامه رسالت ۲۲ مهر ماه، ضمن اشاره به خبر فوق نوشته است سخنگوی وزارت خارجه ترکیه در عین حال درگیری بین نیروهای مرزی دو کشور را تأیید نمود. در این درگیری که روز شنبه ۱۹ مهر رخ داده است به نوشته مطبوعات ایران چهار نفر مرزبان مهروح شده اند که دو تن از آنها ایرانی و دو تن دیگر ترک هستند.

سه تن از مهروحین مبادله شده اند و یک نظامی دیتار ایرانی همچنان در بیمارستانهای ترکیه بستری است. این درگیری ظاهراً به دنبال تعقیب کسانی که از مرز عبور می کردند رخ داده است. در این مورد استاندار آذربایجان غربی در گفتگویی با خبرنگاری جمهوری اسلامی اظهار داشت، این گونه درگیریها در یانصد کیلومتر مرز مشترک اجتناب ناپذیر است. مقام مذکور در مصاحبه خود تأکید فراوانی بر روی روابط صمیمانه جمهوری اسلامی و دولت ترکیه نمود. جمهوری اسلامی در دو ساله گذشته نیروهای خود را در مرز ترکیه تقویت کرده است تا بویژه از عبور آزاد ایرانیان از مرز ترکیه جلوگیری کند.

حساسیت عمده مسئولین جمهوری اسلامی اساساً بر روی آن اظهارات و اقدامات مقامات ترک است که به جنگ ایران و عراق برمی گردد. هاشمی رفسنجانی در نماز جمعه ۲ آبان این حساسیت را در پاسخ به اظهارات اخیر مقامات وزارت خارجه ترکیه که در بالا به آنها اشاره کردیم، این گونه بازتاب داد، "ما امیدواریم دیگر ترکیه چنین اشتباهاتی نکنند."

طی دو هفته گذشته، چندین بار خبر درگیری نظامی بین ایران و ترکیه در مطبوعات ترکیه و برخی خبرگزاریهای غربی انعکاس یافت. هفته گذشته خبرگزاری ترکیه اعلام کرد که دو روستای مرزی این کشور هدف آتش خمپاره های جمهوری اسلامی قرار گرفته و دولت ترکیه ناچار شده است ساکنین این دو روستا را به مناطق دیگر منتقل سازد. چند روز پیش از این واقعه نیز رسانه های خبری غربی با توجه به اقدامات جمهوری اسلامی در منطقه شمال عراق نوشتند که ترکیه به ایران هشدار داده که از مرز کوه تعرض نظامی به شاه لوله نفت عراق که از خاک ترکیه می گذرد (بین پالایشگاه کرکوک و ترمینال بیومورتالیک) بپرهیزد.

خلف اوغلو وزیر امور خارجه ترکیه پس از بازگشت از آمریکا در گفتگویی با رادیو و تلویزیون ترکیه اخبار منتشره در مطبوعات در مورد درگیری های مرزی با ایران را تلویحاً مورد تأیید قرار داد. روزنامه کیهان ۲۰ مهر به نقل از رسانه های خبری ترکیه نوشت، وحید خلف اوغلو وزیر خارجه دولت ترکیه در پاسخ به سوال خبرنگاران پیرامون حمله اخیر نیروهای ایرانی گفت ترکیه این حمله را مورد ارزیابی لازم قرار خواهد داد و با توجه به گستردگی و برنامه های آینده جمهوری اسلامی ایران درباره جنگ، نسبت به آن موضع گیری خواهد کرد. خلف اوغلو همچنین گفت، "ترکیه در کرکوک صاحب منافع است و دوستان ایرانی تاکنون به این مساله توجه داشته اند."

یک روز بعد از اظهارات خلف اوغلو، یاریم ایرالپ سخنگوی وزارت امور خارجه ترکیه "خبر

نروز: جنگ، فاجعه ای که باید پایان یابد

در این برنامه همچنین دو سرود انقلابی اجرا و شعر دکلمه گردید که با استقبال حاضرین روبرو شد. در پایان برنامه متنی که عنوان آن "جنگ ایران - عراق، فاجعه ای که باید پایان یابد" بود، قرائت گردید و شرکت کنندگان در مراسم با امضای آن بر ضرورت استقرار صلح تأکید نموده، انزجار خویش را از جنایات رژیم پلیدی خمینی اعلام کردند

در سالگرد جنگ ایران و عراق، به ابتکار جمعی از ایرانیان صلحدوست، در شهر لیلکه هامر نروز سلسله اقداماتی علیه این هیولای ویرانگر انجام گرفت که از آن میان می توان از اجرای یک نمایشنامه نام برد. این نمایشنامه که موضوع آن جنگ ایران و عراق و پیامدهای دردناک آن بود، طی برنامه ای با حضور تعدادی از میهمانان نروژی و ایرانیان مقیم آن کشور اجرا گردید.

احضار روزی کشور به مجلس شورای اسلامی

رسالت ۱۹ مهرماه - در جلسه علنی روز ۱۷ مهرماه مجلس شورای اسلامی، ۱۲ تن از نمایندگان مجلس با طرح سئوالاتی پیرامون وقایع ۲۵ تیرماه اصفهان، محتشمی وزیر کشور جمهوری اسلامی را برای ارائه پاسخ به مجلس فراخواندند. در سئوالات ۱۲ تن از نمایندگان مجلس به ضرب و شتم پزشکان توسط ایادی حکومتی اعتراف شده است. در این سئوالات تصریح شده است، "بطوریکه مستحضرید از ساعت ۵ بعد از ظهر روز چهارشنبه مورخ ۲۵ تیرماه سال جاری در شهر اصفهان عده ای بطور سازمان یافته به مطب و حتی آزمایشگاه بعضی از پزشکان مراجعه و پس از بیرون کردن بیماران از مطب، به ضرب و شتم پزشکان پرداخته و بعضاً تاحد بییهوشی آنان را مضروب و مجروح نموده و پس از خرد نمودن لوازم و وسائل از محل گریخته اند." ۱۲ تن از نمایندگان مجلس در ضمن فاش ساخته اند که واقعه ۲۵ تیرماه اصفهان پس از تظاهرات این دستجات در روز ۲۲ تیرماه آغاز شد. در سئوالات این نمایندگان آمده است که در روز ۲۲ تیرماه "عده ای در خیابان آمادگاه تظاهراتی براه انداخته و سپس در محل جامعه پزشکان و سازمان نظام پزشکی اصفهان جمع شده و نسبت به پزشکان فحاشی و تابلو در مطب بعضی را شکسته بودند."

حجت الاسلام فهیم کرمانی، دکتر اسرافیلیان، سید احمد کاشانی از جمله ۱۲ تن نماینده ای هستند که وزیر کشور را برای پاسخگویی به سئوالات به مجلس فراخوانده اند.

خودکار هر عدد ۳۰ ریال

رسالت ۲۰ مهرماه - حجت الاسلام موحدی ساوچی نماینده مجلس و عضو هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی در مصاحبه ای با روزنامه رسالت فاش ساخت که بهای هر عدد خودکار تا ۳۰ ریال افزایش یافته است. وی اعلام کرد، "در این موقعیت که نوشت افزار و لوازم التحریر کم است بعضی شرکت های داخلی دارای بیش از ۲۰ میلیون خودکار بوده اند اما اجازه توزیع به اینها، وزارت بازرگانی نداده و به خاطر اجازه توزیع ندادن، خودکار قیمتش از ۵ الی ۱۰ ریال رسید به ۳۰ تومان".

باید خاطر نشان ساخت پس از یک ماه که از آغاز سال تحصیلی می گذرد، مشکل تامین نوشت افزار به یک مسئله عمومی بدل شده است.

اعراض

نسبت به اضر ایجهای اخیر

در پی افزایش موارد اخراج کارگران واحدهای تولیدی نیمه تحلیل، روزنامه اطلاعات مورخ ۲۲ مهر ماه اعلام کرد که، "کارگران استان تهران خواستار جلوگیری از اخراج همکاران خود و توقف حکم بازگشت کارخانه ایران چوبه به صاحبان قبلی شدند." در این خبر همچنین تصریح شده است، "صدما تن از کارگران استان تهران به نمایندگی از پرسنل واحدهای تولیدی خود با امضا و ارسال طوماری به دفتر نخست وزیر، خواستار جلوگیری از اخراج کارگران تحت عنوان "بازخرید اختیاری" شدند.

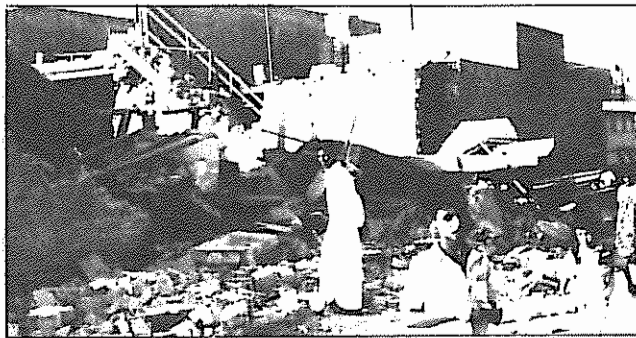
کلیات لایحه کار تصویب شد

اطلاعات ۲۸ مهرماه - کلیات لایحه کار مصوب کمیسیون کار و امور اداری استخدامی مجلس در جلسه علنی ۲۷ مهرماه تصویب شد. ناصری مخابر کمیسیون کار و امور اداری و استخدامی مجلس در مورد سابقه امر تهیه لایحه کار گفت، پیش نویس لایحه کار در نخستین روزهای پس از پیروزی انقلاب تدوین شد و در نظریاتی از کارگران، مخالفتها چنان گسترده بود که از دستور کار هیات دولت خارج شد. "نامبرده درباره خصوصیات این لایحه گفت، لایحه کار ضمن بهره گیری از برخی مواد قانون کار قبلی، با قانون های کار کشورهای اسلامی و کشورهای ۲ بلوک موجود در جهان، هماهنگ شده است." ناصری افزود: "بر اساس لایحه کار، کارگران با اخراج های بی مورد، به کارهای غیر تولیدی جذب نمی شوند و دارندگان سرمایه نیز احساس امنیت خواهند کرد."

اخباری از جبهه های جنگ

اطلاع کرد که در پی حمله هوایی عراق به قطار اندیشک - تهران، ۵ نفر کشته و عده ای مجروح شده اند.

ستاد تبلیغات جنگ جمهوری اسلامی بدنبال حمله عراق به قطار اندیشک - تهران اعلام کرد که ایران ایستگاه مسافربری راه آهن پسره را بمدت ۲۴ ساعت توسط تویخانه سنگین درم خواهد کوپید. ستاد مشترک ارتش با صدور اطلاعیه ای اعلام کرد که دو فروند چنگنده عراقی را در آسمانهای کردسر دشت مورد هدف قرار داده و سرتکون کرده است. خبر سقوط یک فروند هواپیما از جانب دولت عراق نیز تأیید شده است.

* اینجا یک منطقه مسکونی پسره است که توسط آتشبار تویخانه سنگین جمهوری اسلامی به تلی از آوار بدل شده است. رژیم خمینی مدعی است که تنها مراکز اقتصادی و صنعتی پسره را مورد حمله قرار می دهد.

پیش نویس موافقتنامه جمهوری اسلامی و فرانسه آماده شد

رسالت ۲۲ مهر به نقل از خبرگزاری فرانسه از پاریس اعلام کرد، "موافقت نامه در مورد اختلافات مالی فرانسه و ایران توسط "کارشناسان دو کشور" پاراف شده است ولی هنوز به امضا' وزرای امور خارجه دو کشور نرسیده است." روزنامه لیبراسیون چاپ فرانسه در شماره ۱۴ اکتبر خود در مقاله ای پیرامون توافق نامه طرفین فاش ساخت که ولایتی وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی و برنارد ریومن وزیر امور خارجه فرانسه پس از دیدار ۴ ساعته خود در نیویورک از امضای پاراف کارشناسان امتناع ورزیده و برگزاری یک نشست دیتیر را در سطح وزرای خارجه ضروری تشخیص داده اند. روزنامه لیبراسیون اعلام کرده است که در این توافق نامه "پاریس متعهد شده تا در اولین مرحله بیش از ۳۰۰ میلیون دلار از بدهی یک میلیارد دلاری خود را به حساب ایران واریز کند."

اخبار مربوط به پیچ و اعزام هر چه بیشتر نیرو به جبهه های جنگ، همچنان در صدر اخبار جنگی جمهوری اسلامی قرار دارد. بدنبال اعلام تکمیل ۵۰۰ گردان ۳۰۰ نفره، هاشمی رفسنجانی نماینده خمینی و سخنگوی شورای عالی دفاع از مسئولین خواست تا روند پیچ و اعزام نیرو کماکان ادامه یابد. رژیم عملا برای حفظ نیرو در جبهه های جنگ از شیوه های دیگر نیز بهره می جوید. چنانکه هفته گذشته نیز نشریه اکثریت اعلام کرد، کسانی که دوره سربازی آنها تمام شده است را نیز برای دوامه دیگر در جبهه ها می دارند.

هفته گذشته ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی

احداث ۲۹ پایگاه امنیتی جدید در تهران

اطلاعات ۲۲ مهر - میرلوحی فرمانده کمیته انقلاب اسلامی استان تهران طی یک کنفرانس خبری اعلام کرد، "طی دو ماه گذشته ۱۸ پاسگاه عملیاتی کمیته انقلاب اسلامی در تهران و ۸ کلرگاه دیگر در محله های رودی و خروچی چادهای جاجرود، قم، کاشان، تلو، ساوه، ورامین، کرج و شمیرانات ایجاد گردیده است." نامبرده افزود، "۳ کمیته نیز در ترمینال های مسافربری شرق، غرب و جنوب بر پا شده است."

جمعیت کشور

۴۷ میلیون نفر برآورد شده است

رادیوی دولتی پنجمین بار اول آبان ماه - جمشیدی سرپرست مرکز سرشماری عمومی نفوس و مسکن اعلام کرد که با انجام ۹۵ درصد از سرشماری عمومی، جمعیت کشور بالغ بر ۴۷ میلیون نفر برآورد شده است. در پایان سیزدهمین روز سرشماری عمومی نفوس و مسکن اعلام شد که ۳۹ میلیون و ۱۳۸ هزار نفر در کل کشور سرشماری شده که از آن بین ۲۰ میلیون نفر پیش از ۶ سال سن دارند. جمشیدی اعلام کرد که در پایان سیزدهمین روز سرشماری یک میلیون و ۵۹۵ هزار و ۹۷۲ کارگاه نیز شمارش شده اند.

بدنحال کوپنی شدن بنزین دشواری رفت و آمد در شهرهای کشور بیشتر از پیش شده است. اتومبیلها از کار بازمانده اند و اتوبوس های شرکت واحد ظرفیت جابجایی اثبوه مسافر این رانندارندعکس صف طولیل کسانی را نشان می دهد که باید ساعتها درانتظار اتوبوس بمانند.

کنفرانس مطبوعاتی حافظ اسد باخبرندگان اردنی

چند هفته از رپوده شدن کاردار سفارت سوریه در تهران می گذرد ولی رسانه های گروهی جمهوری اسلامی همچنان به سکوت خود پیرامون این حادثه ادامه می دهند و از اظهار نظر پیرامون آن اجتناب می ورزند. ایاز صالح محمد کاردار سفارت سوریه در تهران روز ۱۱ مهر ماه توسط چند فرد مسلح ربوده شد و روزیسی از آن آزاد گشت. ربودن کاردار سفارت سوریه توسط گروهی از افراد مسلح وابسته به دستجات حکومتی متعاقب کنفرانس مطبوعاتی حافظ اسد با خبرنگاران اردنی صورت پذیرفت. حافظ اسد رئیس جمهوری سوریه در این کنفرانس مطبوعاتی که در روزنامه کیهان ۱۰ مهر ماه نیز انعکاس یافت، گفته بود: "سریعترین راه برای پایان دادن به جنگ ایران و عراق وحدت بین سوریه و عراق است." حافظ اسد همچنین اعلام کرد که "تلاشهای میانجیگران سوری از جمله عبدالحلیم خدام معاون رئیس جمهور سوریه و فاروق النسر وزیر خارجه آن کشور باعث شده است که حمله بزرگی که در هفته های گذشته انتظار می رفت از طرف ایران صورت بگیرد، متوقف شود."

واهمه رژیم

از گسترش اختلافات درون حکومتی

رسالت ۲۲ مهر ماه - حجت الاسلام خامنه ای رئیس جمهور رژیم در دیدار با معاونین سیاسی و اجتماعی وزارت کشور طی سخنانی به عواقب و پپی آمدهای "خطرناک" درگیریها و تقابل های درون حکومتی اشاره کرد. وی گفت: "همه ما امروز احساس می نمایم که مسائل سیاسی جامعه، مشکل ما می باشد، باوری که اگر دشمن بتواند از این جنبه در کارها اختلال ایجاد نماید، ضربه خواهیم خورد... لذا اندک اختلاف نظری، ناهنجاری ایجاد می کند. این موضوع خطرناکی است و متأسفانه چنین وضعیتی را داریم که موجب گشته تا در اقصی نقاط کشور، در محافل و در میان قشرهای مردم، حالت شکنندگی را شاهد باشیم (در دانشگاه، کارخانه، بازار و...)"

خامنه ای ضمن تشریح پی آمدهای خطرناک اختلافات درون حکومتی از معاونین سیاسی استانداری ها خواستار شد: "به این مسئله با حساسیت زیادی توجه نمایند و از رشد آن جلوگیری بعمل آورند."

از میان دیگر رویدادها

* بدنحال حوادث استادیوم آزادی، مسئولین امنیتی رژیم انجام مسابقه پرسپولیس و شاهین را که قرار بود در استادیوم شیرودی (امجدیه) برگزار شود، به تعویق انداختند. از سوی دیگر روزنامه رسالت مورخ ۲۰ مهر ماه یک مقاله شدیدالحن علیه ۱۴ بازیکن مستعفی تیم ملی منتشر نمود.

* کیهان ۲۹ مهر ماه - وزیران کشور شورای همکاری خلیج برای اتخاذ یک استراتژی مشترک امنیتی در ریاض تشکیل جلسه دادند. وزیر کشور عربستان سعودی انعقاد یک قرارداد امنیتی بین اعضای شورای همکاری خلیج را بهترین راه اجرای

این استراتژی توصیف کرد. باید خاطر نشان ساخت که بنا به تصمیم شورای همکاری خلیج، در ماه مارس آتی، یک مانور نظامی تحت عنوان سپر جزیره از سوی کشورهای عضو این شورا به مورد اجرا گذارده خواهد شد.

* جرچ شولتز وزیر امور خارجه آمریکا در جمع وزرای خارجه کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فاش ساخت که کشورهای دوست آمریکاتامین کننده سلاح جمهوری اسلامی هستند. وی گفت در شرایط کنونی "آمریکا بر تلاش خود افزوده است تا کشورهای دوست را از تحویل اسلحه به ایران باز دارد."

* کیهان هوایی ۱۶ مهر - وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی با ارسال یک یادداشت رسمی به دولت افغانستان، مدعی شد که جمهوری اسلامی در کمک رسانی به اشراف افغانی نقشی ندارد.

* مناسبات بازرگانی جمهوری اسلامی وتایلند به ده برابر میزان پیش از انقلاب افزایش یافته است. "این مطلب از سوی جعفری وزیر بازرگانی جمهوری اسلامی در ملاقات با وزیر بازرگانی تایلند اظهار شد.

* کیهان هوایی ۲۰ مهر ماه - دانشجویان دانشگاه تهران نسبت به معذرت خواهی وزارت امور خارجه از سفیر آلمان فدرال اعتراض کرد. وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی متعاقب حمله عده ای به محل سفارت این کشور در تهران از سفیر آلمان فدرال عذر خواهی نموده بود.

* اطلاعات (۲ مهر ماه - ری شهری وزیر ساواک جمهوری اسلامی در کرمان با استاندار کرمان و مدیر کل اداره اطلاعات (ساواک) این استان دیدار و گفتگو کرد.

* رسالت ۲۱ مهر ماه - آموزش نظامی دانش آموزان استان یزد نیز آغاز شد. مسئول ستاد امداد و پشتیبانی جنگ آموزش و پرورش استان یزد در گفتگویی با خبرگزاری جمهوری اسلامی اعلام کرد: "حدود ۱۰ هزار نفر از دانش آموزش مقطع متوسطه این استان" دوره های آموزش نظامی را طی خواهند کرد.

* بدنحال افزایش آلودگی آبهای حوزه خلیج فارس، بسیاری از ماهیان و دلفین ها تلف شده اند. امواج آب لاشه های این آبزیان را به سواحل کویت، ایران و دیگر کشورهای این منطقه منتقل کرده است.

استرالیا: «هواداران صلح و آزادی» علیه خمینی جنگ افروز

ادامه جنگ و سیاست جنگ طلبانه رژیم خمینی صورت گرفت. در این گردهمایی علاوه بر جمعی از ایرانیان دمکرات و میهن پرست، نمایندگان ده حزب، سازمان و اتحادیه منجمله حزب سوسیالیست استرالیا، سازمان جوانان سوسیالیست استرالیا و کمیته صلح استرالیا با شرکت در گردهمایی با ارسال پیام برای آن ادامه جنگ ایران و عراق را محکوم کرده، همبستگی خویش را با پیکار نیروهای انقلابی ایران علیه سرکوب خویشینی که رژیم خمینی پراخ انداخته است، اعلام نمودند.

در پایان این گردهمایی قطعنامه ای قرائت گردید که در آن قطع فوری جنگی و آغاز مذاکرات صلح خواسته شده بود. این قطعنامه مورد تأکید حاضرین قرار گرفت.

در استرالیا گروهی از ایرانیان مترقی و میهن پرست با تشکیل کمیته ای بنام "هواداران صلح و آزادی" تلاشهای موفقی را در پیوند با مبارزات مردم ایران علیه جنگ خانمانسوز ایران و عراق آغاز کرده اند. "هواداران صلح و آزادی" هر هفته بمدت نسیساعت به پخش یک برنامه رادیویی بنام "صلح و آزادی" پرداخته، مردم استرالیا را در جریان اخبار جنبش خلق برای صلح و استقرار حاکمیتی دمکراتیک و مردمی در ایران قرار می دهد.

"هواداران صلح و آزادی" علاوه بر پخش برنامه رادیویی اقدامات دیگری نیز در همین راستا انجام داده است. از جمله روز دوازدهم اکتبر، در شهر سیدنی استرالیا، به دعوت این کمیته، و کمیته همبستگی ایران و عراق یک گردهمایی اعتراضی علیه

برخورد مارکسیستی - لنینستی به اصول روابط میان احزاب کمونیست

ی. زاموشکین

که هر حزب را قادر می‌سازد در عرصه بین‌المللی نیز امکانات بالقوه خود را بالفعل کند. از سوی دیگر، هماهنگی اقدامات احزاب برادر در عرصه بین‌المللی، چپه مشترک جنبش کمونیستی را تقویت می‌کند و بنابراین، با منافع تک‌تک احزاب کمونیست انطباق دارد زیرا به تقویت مواضع آن در کشور خود باری می‌رساند.

بدیهی است امکان دارد موقعیت‌هایی پیش آید که منافع این یا آن گردان جنبش در تضاد موقت با منافع مشترک جنبش قرار گیرد. اما در اینگونه موارد یک سیاست درست از سوی رهبری مارکسیستی - لنینیستی، اتخاذ تصمیمات درست برای تلفیق دو نوع مصالح را امکان‌پذیر می‌سازد.

مارکس، انگلس و لنین بر آن بودند که اصول پایه‌ای روابط میان احزاب برادر باید در همه موارد بر شرایط عینی فوق‌الذکر استوار بوده این شرایط را بازتاب دهند. بهینیم این امر در عمل به چه معناست. اولاً اصول روابط میان احزاب کمونیست باید همواره خصلت جنبش کمونیستی را به عنوان یک جنبش بین‌المللی که تک‌تک گردانهای آن با یکدیگر پیوند تنگاتنگ داشته به یکدیگر بیشترین میزان کمک و یاری را می‌رسانند، در نظر گیرد. این اصول ضامن وحدت احزاب کمونیست در مبارزه مشترکشان هستند. به بیان دیگر، این اصول باید همبستگی پرولتری را در بر گرفته و بگونه‌ای کامل بازتاب دهند.

ثانیاً این اصول باید منافع احزاب مختلف، شرایط ملی‌ای که تحت آن عمل می‌کنند و ویژگیهای هر حزب به‌مثابه یک گردان ملی جنبش کمونیستی را در نظر گرفته و برای هر یک از این احزاب شرایطی فراهم آورند که بتوانند به اهداف ویژه خود دست یابند. به بیان دیگر، این بدان معناست که اصول مذکور باید خصلت ملی و واقعی هر حزب را به‌مثابه پیشاهنگ انقلابی بخش معینی از جنبش طبقه کارگر، به حساب آورد.

ثالثاً، این اصول باید ضرورت ترکیب ارگانیک اهداف بین‌المللی و ملی جنبش کمونیستی را نظیر موارد فوق در نظر گیرد، یعنی باید این واقعیت را به حساب آورد که روابط میان احزاب می‌بایستی در آن واحد دستیابی به اهداف مختلف را امکان‌پذیر سازد و در صورتی که اختلافات و تفاوت‌هایی پیش آید، مناسبترین مناسبات را برای حل آن ایجاد کند.

از این روابط برادر در اسناد جمعی خود تأکید کرده‌اند روابط میان کمونیست‌های جهان بر انترناسیونالیسم پرولتری و پشتیبانی و همبستگی متقابل استوار است.

در عین حال کاملاً روشن است که همکاری همه جانبه میان احزاب برادر تنها زمانی می‌تواند تحقق یابد که در این همکاری، احزاب موقعیت برابر داشته باشند. هر جا برابری موجود نباشد، همکاری به تبعیت یک حزب از دیگری تزلزل می‌یابد. حزب کمونیست اتحاد شوروی هنگامی که در کشورهای بیستم تأسیس و ششم خود هر نوع برتری طلبی را محکوم کرده و تأکید نمود احترام به استقلال و برابری احزاب برادر شرط اولیه همکاری فعال و کمک متقابل میان آنهاست، از همین نکته حرکت کرد.

بخش تفکیک‌ناپذیر جوهر این جنبش است که اصول کمونیسم علمی به‌مثابه مبنای عملکرد آن. یکی از دیگری جدایی‌ناپذیر است. جنبش کمونیستی نمی‌تواند بدون انترناسیونالیسم، بدون وحدت بین‌المللی وجود داشته باشد.

خصلت بین‌المللی جنبش کمونیستی، اهداف مشترک و مواضع بنیادین کمونیست‌های جهان را تعیین می‌کند. کاملاًترین بازتاب این اهداف و مواضع، وفاداری احزاب به امر طبقه کارگر و به آرمانهای سوسیالیسم و کمونیسم است که در آموزش مارکسیسم - لنینیسم تعمیم یافته و با دقت علمی فرمولبندی شده‌اند.

روشن است که نقش و اهمیت اشتراک اهداف و مواضع بنیادین جنبش کمونیستی به نسبت رشد مبارزه انقلابی افزایش می‌یابد. دشمن طبقاتی به روشنی به این نکته پی برده است و دست به هر تلاشی می‌زند تا همبستگی کمونیست‌ها را دقیقاً در همین عرصه تضعیف کند. این است انگیزه حملات او به اصول ایدئولوژیک جنبش کمونیستی و وفاداری کمونیست‌ها به آرمانهای مشترکشان (ترویج اندیشه‌های پرولتری "کمونیسم ملی"، "کوشش برای قرار دادن اهداف احزاب کمونیست کشورهای سوسیالیستی در برابر اهداف احزاب کمونیست همه مناطق دیگر جهان و غیره).

اشتراک اهداف و مواضع بنیادین کمونیست‌های جهان در اشتراک منافع سیاسی پایه‌ای تک‌تک گردانهای جنبش کمونیستی بازتاب می‌یابد. به‌تئها دیدگاه‌های ایدئولوژیک و تئوریک، بلکه همچنین ملاحظات علمی، نظیر ضروریات اصلی مبارزه روزمره، بگونه‌ای کاملاً طبیعی مبنای سیاست اتحاد را که از سوی احزاب برادر دنبال می‌شود، تشکیل می‌دهد. این امر روشن می‌سازد که ضرورت عملی هماهنگ کردن اقدامات احزاب برادر، عاملی است که در رشد جنبش کمونیستی پیوسته عمل می‌کند.

جنبش کمونیستی خصلت بین‌المللی دارد اما در وهله اول در چارچوب مرزهای ملی گسترش می‌یابد. هر حزب کمونیست باید به مبارزه طبقاتی در کشور خود بپردازد. در اساس، منافع ملی هر گردان از جنبش کمونیستی بر منافع جنبش به‌مثابه یک کل انطباق دارد. در اینجا باید کمی از موضوع خارج شویم. در نشریات تعدادی از احزاب برادر اخیراً این عقیده ابراز شده است که استفاده از واژه "گردان" در رابطه با احزاب جداگانه نادرست است زیرا این واژه به معنای مقایسه‌ناپذیری با گردانهای نظامی واحدهای یک ارتش است که از بالا و توسط یک مرکز واحد فرماندهی می‌شوند. در جنبش کمونیستی فرمانده واحد وجود ندارد - این را همان می‌پذیرند. ما در اینجا به هیچ وجه به احزاب کمونیست به‌مثابه واحدهای غیرمستقل در درون نوعی مکانیزم واحد نمی‌نگریم. از این پس هر جا از واژه "گردان" استفاده شود، منظور تنها مترادف مقوله "حزب کمونیست ملی" است.

به موضوع مورد بحث بازگردیم. باید گفت تقویت مواضع هر حزب کمونیست در کشور خود نه تنها به سود خود آن حزب، بلکه همچنین مطابق با منافع کل جنبش است زیرا مبنای قابل اعتمادی ایجاد می‌کند

اصولی که مبنای روابط میان احزاب کمونیست برادر را تشکیل می‌دهند، یکی از مسائل محوری تئوری و پراتیک جنبش بین‌المللی کمونیستی محسوب می‌شوند.

در طول دهه‌های اخیر، احزاب برادر به یک سلسله نتایج مهم در رابطه با اصول روابط میان خود در مرحله کنونی تحولات جهانی رسیده‌اند. اسناد مصوب جلسات احزاب کمونیست و کارگری در ۱۹۵۷، ۱۹۶۰ و ۱۹۶۹، کنفرانس برلین در ۱۹۷۶ و کنفرانس هوانا در ۱۹۷۶، اسناد متعدد چند جانبه و دو جانبه احزاب برادر و اسناد کنفرانس‌های احزاب حاوی احکام متعدد و بسیار مهمی درباره این مسئله هستند. و با آنکه در اکثریت قریب به اتفاق موارد، راه‌حل‌های ارائه شده مشابه و یکسانند، گاه مباحثات و حتی اختلافاتی در تفسیر احکام ظاهر نمود پذیرش همگان، پیش می‌آید.

برای درک جوهر مواضع مختلف و ارزیابی درست آنها قبل از هر چیز فراگرفتن مبنای تئوریک برخورد مارکسیستی - لنینیستی به اصول روابط میان احزاب در جنبش کمونیستی ضروری است.

اصول روابط

به‌مثابه بازتاب جوهر جنبش کمونیستی

قبل از هر چیز و مهمتر از همه باید تأکید کرد که خود این اصول و محتوای آنها امری مجرد و بی‌احتمالی مستقل نیستند. این اصول در اساس، روابطی واقعی را که میان اجزای مختلف یک کل واحد، یعنی پیشاهنگ انقلابی جنبش بین‌المللی طبقه کارگر، شکل می‌گیرند، در سیاست بازتاب می‌دهند. این روابط بنیوه خود جوهر اصلی جنبش طبقه کارگر، ماهیت طبقاتی این جنبش را منعکس می‌سازند.

یکی از خطاهای اساسی نویسندگان آثاری که در غرب هر از چندی درباره این مسئله انتشار می‌یابد آن است که یا به اصول روابط میان احزاب به‌مثابه مجموعه‌ای از مقولات مجرد می‌نگرند و یا در مورد این اصول معیارهایی را به کار می‌بندند که از عرصه‌های به کلی متفاوتی، مثلاً از عرصه روابط میان کشورها (و گاه عرصه روابط میان کشورهای دارای نظامهای متفاوت اجتماعی) به عاریت گرفته شده است. از این روش‌ها نخست برای برخورد درست به این مسئله درک این نکته است که این اصول از خصلت جنبش کمونیستی نشأت می‌گیرند.

رابطه میان خصلت جنبش کمونیستی و اصول روابط میان احزاب برادر کدام است و در چه چیزی بازتاب می‌یابد.

احکام مارکسیسم - لنینیسم درباره خصلت جنبش کمونیستی را همان می‌دانند. احزاب کمونیست، پیشاهنگ مبارز و انقلابی جنبش طبقه کارگرند، پیشاهنگی که درکی علمی از اهداف و مقاصد جنبش مزبور دارد و از این رونماهای بنیادین آن را به کاملترین وجه بیان می‌کند. همانگونه که جنبش طبقه کارگر بین‌المللی است، جنبش کمونیستی نیز نمی‌تواند بین‌المللی نباشد. لنین در "چه باید کرد؟" نوشت: "جنبش سوسیال دموکراتیک در جوهر خود یک جنبش بین‌المللی است." (۱)

خصلت بین‌المللی مبارزه طبقاتی و کل‌روند انقلابی، تحت تاثیر تقسیم کار بین‌المللی، بین‌المللی شدن تولید و سایر عوامل اجتماعی - اقتصادی پیوسته برجسته‌تر می‌شود. آشکار است که اهمیت وحدت جنبش کمونیستی، همبستگی و هم‌پیوندی تک‌تک احزاب برادر به نسبت افزایش می‌یابد.

وحدت بین‌المللی جنبش کمونیستی همانقدر

ح. ک. ۱۰ ش. مانند سایر گردانهای جنبش کمونیستی باتوجه به ضرورت تامین رشد ملی موثر هر حزب برادر، بر اهمیت رعایت اصل عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر تاکید می‌ورزد.

این است فشرده احکام بنیادین درباره این مسئله که در اسناد بین‌المللی مختلف جنبش کمونیستی تصریح گردیده‌اند.

نکته مهمی که باید خاطر نشان ساخت این است که همه این اصول روابط میان احزاب کمونیست، به نظر ما باید به مثابه یک کل بهم پیوسته در نظر گرفته شوند. این اصول اگر بطور مجرد نگریسته شوند، هیچ یک نه قادر به تضمین وحدت بین‌المللی جنبش کمونیستی خواهند بود و نه خواهند توانست کار موثر یک حزب برادر معین را به مثابه یک گردان ملی جنبش کمونیستی تامین نمایند.

درحقیقت، مطلق کردن اصل پشتیبانی بین‌المللی و به فراموشی سپردن برابری و استقلال احزاب برادر، می‌تواند موضع کمونیستها به مثابه رهبران مبارزه طبقاتی در کشورهای خود را تضعیف کند زیرا چنین برخوردی به معنای انفراد و جدا بینی از محیط ملی عمل هر حزب معین، خواهد بود.

اژسوی دیگر، مطلق کردن اصول استقلال و عدم مداخله در امور داخلی، به ویژه زمانی که اصول همبستگی بین‌المللی نادیده انگاشته شوند، به معنای انفراد ملی یک حزب معین و جدایی آن از جنبش کمونیستی است. در عمل، چنین برخوردی به معنای دست کشیدن از انترناسیونالیسم خواهد بود. لوتکووی لوتکو این نکته را با استنادی بیان کرده است. وی می‌نویسد، "الزامات استقلال نمی‌تواند و به هیچ وجه نباید ضرورت اصلی همبستگی بین‌المللی پروتزی، را تحت الشعاع قرار دهد زیرا در غیر اینصورت جنبش کمونیستی به سطح سوسیال دمکراسی تنزل خواهد کرد." (۲)

لوتکووی لوتکو نکته بسیار مهمی را خاطر نشان می‌سازد که عبارت است از رابطه متقابل اصول مختلف روابط میان احزاب کمونیست. اما یکی از این اصول، یعنی اصل همبستگی بین‌المللی، تعیین کننده است. لنین بارها بدین امر اشاره می‌کرد. وی نوشت، "ناسیونالیسم خرده بورژوازی انترناسیونالیسم را تنها پذیرش برابری ملل اعلام می‌کند و نه چیزی بیش از این... منافع تنگ نظرانه ملی را حفظ می‌کند، درحالیکه انترناسیونالیسم پرولتاری می‌طلبد که مصالح مبارزه پرولتاریا در هر کشور تابع مصالح این مبارزه در مقیاس جهانی گردد و... ملتی که در حال پیروزی بر بورژوازی است، باید توانایی و آمادگی تحمل بیشترین فداکاریهای ملی برای سرنگونی سرمایه بین‌المللی را داشته باشد." (۳)

دشمنان مارکسیسم اغلب می‌گویند این گونه طرح مسئله از سوی لنین، اصول استقلال و برابری احزاب را "بی اهمیت" می‌سازد. هیچ چیز نادرست تر از چنان ادعایی نیست. انترناسیونالیسم واقعی، نیرومندترین تضمین، هم برای برابری واقعی و هم برای عدم مداخله در امور داخلی است.

آیا واقعا برابری احزاب کمونیست بدون برخورد عمیقاً انترناسیونالیستی به یکدیگر تحقق پذیرد است؟ در خارج از چارچوب احترام بین‌المللی به سهم هر حزب در حق امر مشترک، چگونه می‌توان از عدم مداخله در امور داخلی سخن گفت؟ و بالاخره، روشن است که کمک متقابل انترناسیونالیستی بهترین تضمین دفاع از منافع و استقلال هر حزب برادر است.

بهبود اشکال وحدت بین‌المللی کمونیستها

در بحث پیرامون اصول روابط میان احزاب کمونیست، اغلب چنین استدلال می‌شود که موفقیت

کنونی مستلزم "وحدت نوین" جنبش کمونیستی است و در زمان ما، اصول روابط میان احزاب باید باتوجه به تغییراتی که در عرصه بین‌المللی در جریان است، تحول یابد. ما احساس می‌کنیم این دیدگاه از درکی مغشوش نشات می‌گیرد.

تردید نیست که اصول روابط میان احزاب برادر به موازات رشد خود جنبش کمونیستی تحول می‌یابد و غنی تر می‌شود. اما این تکامل و غنی شدن، جوهر اجتماعی سیاسی این روابط را تغییر نمی‌دهد. جز این نیز نتواند باشد، زیرا ماهیت و خصلت اجتماعی جنبش کمونیستی نمی‌تواند بسته به شرایط و موقعیتی که در آن عمل کند، تغییر یابد و تغییر نمی‌یابد. هرگونه کنار گذاشتن این دیدگاه به معنای هموار کردن راه برای قلب ماهیت طبقاتی جنبش کمونیستی خواهد بود.

بدین ترتیب، اصول روابط میان احزاب کمونیست در چارچوب **ماهیت تغییرناپذیر اجتماعی-سیاسی تکامل و غنی می‌یابند. اشکال ظهور این اصول و اشکال و شیوه‌های کاربرد آنها مقوله متفاوتی است.** همه این اشکال و شیوه‌ها نه تنها می‌توانند، بلکه باید بسته به ویژگیهای هر مرحله معین تاریخی، یعنی بسته به سطح رشد جنبش کمونیستی و تک تک گردانهای آن، تحولات اوضاع جهانی و غیره، تغییر کند.

از این دیدگاه، باید گفت وحدت کمونیستها امروز از لحاظ **محتوای سیاسی خود** نمی‌تواند "نوین" باشد و نباید با وحدتی که در تمام طول دهه‌های پیشین در اشل مبارزه کرده‌اند، تفاوت کند.

امروز نیز مانند دیروز کمونیستها به وحدتی نیازمندند که بر اهداف تاریخی مشترک، بر درک این اهداف و راههای عمومی دستیابی بدانها، بر مبارزه مشترک جهانی علیه دشمن مشترک، و بر همبستگی بین‌المللی طبقاتی میان احزابی که در وهله اول منافع پرولتاریا و نیز سایر زحمتکشان را نمایندگی می‌کنند، استوار باشد. هیچ شرایط نوینی نمی‌تواند هیچ یک از این عناصر وحدت را، که اساس معیارهای مناسبات احزاب کمونیست هستند، لغو کند.

از سوی دیگر روشن است که امروز شرایطی که احزاب برادر تحت آن عمل می‌کنند به میزان قابل توجهی با شرایط ۵ یا حتی ۲۰ سال پیش تفاوت دارد و اشکال گسترش روابط میان احزاب برادر نمی‌تواند نوین نباشد. از این نقطه نظر، "وحدت نوین" واقعا ضروری است. و نه تنها ضروری است، بلکه هم اکنون در عمل موجود است، گسترش می‌یابد و تقویت می‌گردد.

کافی است این روند را به یاد آوریم و در دوره از ۱۹۱۹ تا ۱۹۴۲ دهه احزاب برادر تحت رهبری بین‌الملل کمونیستی متحد شده بودند. مقررات این بین‌الملل حاکی از آن بود که این سازمان تنها سازمان بین‌المللی کمونیستی به شمار می‌رود و در آن، هر حزب دارای حقوق یک سازمان حزبی است. بدیهی است در یک سازمان واحد تغییر کمینترن سمت کار سازمانها تمرکز یافته بود.

پس از جنگ جهانی دوم، اشکال ویژه روابط میان احزاب کمونیست می‌بایستی چگونه ای اجتناب ناپذیر تغییر می‌یافت. این تغییرات پس از بررسی‌های طولانی و مشورت‌های مستقل و چند جانبه میان احزاب کمونیست به مرحله اجرا گذاشته شد. کمینترن در سال ۱۹۴۲ منحل شده بود. رهنمودهای تمرکز یافته، جای خود را به ماهیتی داد و جلسهای بین‌المللی به عالیترین شکل این هماهنگی تبدیل شد.

گیلبرتو ویرا، سرپرست هیات نمایندگی حزب کمونیست کلمبیا در اجلاس ۱۹۶۹ با

تشریح دیالکتیک رابطه متقابل میان محتوی و شکل در رابطه با مسئله اصول روابط میان احزاب کمونیست اظهار داشت، "التهت یک مرکز واحد و احاد و احزاب هدایت کننده و هدایت شونده نمی‌تواند وجود داشته باشد. در زمان حاضر جنبش کمونیستی نمی‌تواند یک رهبری متمرکز جهانی داشته باشد. اما در عین حال احزاب کمونیست و کارگری نمی‌توانند اجزای یک مکانیزم چند مرکزی باشند، زیرا مراکز منطقی‌ای که قاره‌ها یا مناطق ویژه‌ای از جهان را بپوشانند با همان نوعی روپرو خواهند شد که امکان وجود یک مرکز واحد را از بین برده است. اما این قطعاً بدان معنی نیست که جنبش کمونیستی بین‌المللی محکوم به تجزیه است. یک مرکز رهبری واحد وجود ندارد، اما جلسات دو جانبه و چند جانبه احزاب ما، به اضافه هماهنگی کارزارهای همبستگی و اقدام متحد، سنت گیری عمومی‌ای را تامین می‌کنند و به همه کمونیستها در تحلیل عمده ترین مسائل و مطالعه نظام یافته که هر حزب باید بدان ادامه دهد، یاری می‌رساند." (۴)

تردید نیست که اشکال عملی روابط میان احزاب کمونیست در آینده نیز تغییر خواهد کرد. پیروزی انقلاب سوسیالیستی در مقیاس جهانی، به تدریج احزاب کمونیست را به هم نزدیکتر خواهد نمود و در طول زمان این امر به پیدایش اشکال نوینی از وحدت که بسیار نزدیک تر و ارگانیک تر از اشکال کنونی خواهد بود، منجر خواهد شد. نیازی به توضیح نیست که این امر، مسئله مربوط به آینده بسیار دور است و تنها برای تاکید دوباره بر خصلت تاریخی اشکال روابط میان گردانهای ملی جداگانه جنبش کمونیستی ذکر می‌گردد.

امروز پیشبرد روابط میان احزاب برادر و تامین وحدت جنبش کمونیستی دارای اشکال نوینی شده است که پیوسته بهبود می‌یابد. اما سخن گفتن از "وحدت نوین" به هیچ وجه پایان نیافته است. پس هدف از این کار کدام است؟

طرد اراتر "وحدت نوین" به عنوان نمونه چنین استدلال می‌کنند که در گذشته، اندیشه غالب در جنبش کمونیستی، "وحدت یکپارچه" بود که گویا تفاوت شرایط عمل تک تک احزاب را در نظر نمی‌گرفت و خود بخود آنها را تابع یک الگویی کرد، اما امروز نیاز به "وحدت در تنوع" وجود دارد. باید به سادگی گفت به عبارت درست، "وحدت یکپارچه" به مثابه یک اندیشه هرگز وجود نداشته است.

برای بی بردن بدین امر کافی است به آثار لنین و اسناد کمینترن در سالهای نخست موجودیت آن رجوع کنیم. لنین بسیار بر ضرورت وحدت بین‌المللی کمونیستهای جهان، قبل از هر چیز برای همبستگی خلیل ناپذیر میان آنها، تاکید می‌کرد، اما در عین حال هیچگاه این نکته را از نظر دور نمی‌داشت که این وحدت باید شرایط موجود در کشورهای مختلف را در نظر بگیرد و یک استراتژی مشترک کمونیستی تنها وقتی خواهد توانست با موفقیت به کار برده شود که ویژگیهای کشور مربوطه را به حساب آورد.

کمینترن با وفاداری به آموزش لنین، از هیچ کوششی برای در نظر گرفتن شرایط موجود در کشورهای مختلف فروگذار نمی‌کرد. کمیته اجرایی کمینترن از همان آغاز تنها درباره موضوعات اصلی دارای اهمیت بنیادین بین‌المللی، دست به تصویب قطعنامه‌های لازم الاجرا می‌زد. موضوعاتی که فاقد چنین اهمیتی بودند، در حیطه تصمیم گیری مستقل احزاب کمونیست قرار داشتند. این احزاب، خود مختار عمل می‌کردند و خود مختار باقی ماندند.

درکناره هفتم بین‌الملل کمونیستی، دوباره تاکید شد که ویژگیهای موقعیت هر حزب باید به حساب آورده شود و اتخاذ تصمیمات درباره کار یک حزب نباید به رهبری کردن عملی آن حزب بیانجامد. بدیهی است کمینترن به مثابه سازمان مشترک کمونیستها، رهبری واحدی داشت که عبارت بود از کمیته اجرایی آن. این رهبری، با دقت و وسواس به بررسی مسائل مربوط به کار هر گردان وابسته به

برخورد مارکسیستی - لنینیستی به ...

سازمان کمینترن می برداخت. تصمیمات کمیته اجرایی همچنین به موارد بسیاری از زندگی داخلی احزاب مربوط می شد. اشتباهات می توانست پیش آید و: رمواردی پیش آمد، از جمله اشتباهاتی که خودمختاری و استقلال این یا آن حزب را نقض می کرد. در اسناد خود کمینترن و شماری از احزاب برادر این امر به صراحت و روشنی مورد اشاره قرار گرفته است. البته باید آشکارا گفت به هیچ وجه همه آنچه امروز گاه اشتباه خوانده می شود، نادرست نبود. در همه موارد، این اشتباهات و عملکردهای خطا، در کاربرد عملی سیاست کمینترن روی داد. خود اندیشه بین المللی سوم، همانگونه که پیشتر نیز تأکید کردیم، به هیچ عنوان اندیشه "وحدت یکپارچه" نبود، بلکه برعکس، در نظر گرفتن موقعیت و مصالح ویژه هر حزب عضو بین الملل را ضروری می دانست. بدین ترتیب، مطالعه اعلام بطلان اندیشه "وحدت یکپارچه" به معنای فشار آوردن برای کشودن یک درپاز است، بخصوص اگر در نظر آوریم، همانگونه که قبلاً نیز اشاره کردیم، در طول دهه های اخیر اشکال روابط میان احزاب یعنی اشکال کاربرد اصول وحدت دچار تغییرات اساسی شده اند.

وحدت و تنوع

اندیشمندان مارکسیست - لنینیست اخیراً توجه قابل ملاحظه ای به مطالعه مسئله اصول روابط میان احزاب برادر مبدول داشته اند. این امر، باعث پیدایش تئوری ها و احکام گوناگونی شده است که برخی از آنها به مثابه کوششهایی برای برداختن به مسئله روابط میان احزاب برادر یا توجه به شرایط نوین تاریخی، مورد توجه بسیاریند. با این حال باید خاطر نشان ساخت که در این تئوری ها نیز هرگونه مطلق کردن یک جنبه، می تواند به اشتباهات جدی بیانجامد.

فرمول بندی مسئله وحدت در تنوع نمونه ای است که نشان می دهد چگونه یک برخورد از لحاظ کلی درست، حاوی تفسیری نادرست بوده نه تنها باعث اشتباه می شود بلکه آسیب می رساند.

از نقطه نظر متدییک باید تأکید کرد مفهوم "وحدت در تنوع" چیزی نیست جز بیان فلسفی ترکیب عام و خاص. بعنوان نمونه، مارکس ملقب را چنین طرح می کرد: "امر مشخص، مشخص است زیرا ترکیب چندین تعریف است و در نتیجه، وحدت اشکال متنوع را نمایندگی می کند." (۵)

در رابطه با مسائل امروز جنبش کمونیستی، فرمول "وحدت در تنوع" در اساس تنها واقعیت عینی را که در چارچوب آن جنبش رشد می یابد، بازتاب می دهد. این فرمول در شکل خاص و بدور از تفسیرهای نادرست آن، تنها این موقعیت را منعکس می سازد که هر حزب، تحت شرایط ویژه ای عمل می کند اما همه احزاب، وحدت بین المللی خود را حفظ و تحکیم می نمایند. لنین، چنین برداشتی از این تئوری و همواره می گفت تنوع در شرایط و حتی در مواضع، نمی تواند و نباید مانع وحدت انقلابیون همه کشورها باشد.

با این حال، باید خاطر نشان کرد برخی تفسیرها از این تئوری از برداشت آن بصورت اولیه اش منحرف شده اند. نمونه هایی ذکر می کنیم.

گاه تنها یک جنبه از این تئوری مورد تأکید قرار می گیرد و به تنوع شرایط عمل احزاب کمونیست و در نتیجه تفاوتها در برخوردشان به این و یا آن مسئله، برپا داده می شود. عملاً، این به معنای تلاشی برای قرار دادن تنوع شرایط و تفاوتها می باشد. این در واقع، در برابر خود وحدت و گاه حتی بطور مشخص تر در برابر وحدت اصول مشترک جنبش کمونیستی است. روشن است که این برداشت آگاهانه یا ناآگاهانه می گوید اصل وحدت به شکل خاص آن رانه تحکیم، که تضعیف کند.

در مواردی دیگر، چنین استدلال می شود که اصل تفاوتها در مواضع احزاب کمونیست است و "موضع

مستقل" الزاماً به معنای تفاوت موضع یک حزب معین با موضع دیگر احزاب است. عمدتاً منظور این است که مواضع احزاب کمونیست کشورهای غیرسوسیالیستی و مواضع احزاب کمونیست کشورهای سوسیالیستی متفاوت است. این استدلال، چنین ادامه می دهد که تفاوت مزبور، وجه تمایز اصلی وحدت امروزی از وحدت دیروز است. کاملاً روشن است در این مورد، خصیلت ویژه یک برخورد، مبنای نتیجه گیری قرار می گیرد و این نتیجه گیری همانند مورد قبلی، به نکته اصلی، یعنی وحدت و همبستگی بین المللی کمونیستها در مبارزه مشترک طبقاتی، برخورد نمی کند.

بدون تردید نیازی به اثبات نیست که این هر دو موضع، در عمل مانعی در راه تحکیم وحدت بین المللی کمونیستها هستند. روشن است که برخورد مستقل لنین به تنوع در "وحدت در تنوع" حاوی این موارد است، اولاً درک این نکته که همه احزاب برادر تحت شرایط ویژه عمل می کنند و باید این شرایط ویژه را در نظر گرفت؛ ثانیاً پذیرش این امر که تفاوتها، حتی تفاوتهای اساسی در برخورد تک تک احزاب به مسائل مختلف ممکن است، و بالاخره ثالثاً، وحدت در اصول مشترک مبارزه طبقاتی جهانی و همبستگی واقعی میان کمونیستها، هر جا که فعالیت می کنند، نه تنها امکان پذیر بلکه در همه حال حیاتی است.

این برخورد که به موقعیت ویژه و نظرات هر حزب احترام می گذارد و در عین حال، مطابق با اصل وحدت بین المللی در صفوف کمونیستها است، به تحکیم این وحدت یاری می رساند.

راههای غلبه بر اختلافات

مسائل اساسی متدیکی که در برداختن به موضوعات فوق الذکر پیش می آیند، به رابطه متقابل میان وحدت و هماهنگی، میان وحدت و اختلافات در دیدگاههای احزاب برادر مربوط می شوند.

تا جایی که به مسئله نخت، یعنی رابطه وحدت و هماهنگی مربوط می شود، پیوند دیالکتیکی تنگاتنگی میان این دو عنصر وجود دارد که توسط کلاسیکهای مارکسیسم بیان شده است.

بحث آزاد درباره مسائل اساسی تئوری، استراتژی و تاکتیک کمونیستهای کشورهای مختلف، عنصری اجتناب ناپذیر در طرح مشی مشترک جنبش کمونیستی به مثابه یک کل است. در این بحث احزاب کمونیست، تجربه کسب شده از سوی کشورهای گوناگون و دیدگاههای احزاب برادر درباره مهمترین مسائل را مقایسه می کنند. این پرشورترین راه به سوی وحدت است. نظراتی را که بنیانگذاران جنبش کمونیستی در این رابطه ابراز داشته اند، به یاد آوریم. فریدریش انگلس در ۱۲ اوت ۱۸۹۲ نوشت: "برای اجتناب از تبدیل شدن به یک فرقه، ما باید مجال بحث قائل شویم اما بطور قطع به اصول مشترک توجه کنیم. پیوند آزادانه و تمامیانه دواطلبانه که توسط کتکرها تأمین می گردد، تضمینی برای پیروزی ما است که هیچ نیرویی در جهان قادر نیست ما را از آن محروم سازد." (۶)

لنین در این باره بیشتر توضیح داده، نوشت: "بحث درباره مسئله، ابراز و شنیدن عقاید مختلف، تعیین دیدگاههای اکثریت مارکسیستهای متشکل، بیان این دیدگاهها به شکل تصمیمات متخذه از سوی نمایندگان و اجرای آگاهانه آنها - این است آنچه همه انسانهای منطقی در سراسر جهان بدان وحدت می گویند." (۷)

باید به برخورد انگلس و لنین به هدف و پلاتفرم بحث توجه کرد. آنها هدف را تدوین سیاست مشترک می دانستند، و بر آن بودند پلاتفرم از اصول مشترکی تشکیل شده است که باید دقیقاً رعایت گردند.

البته در جریان یک بحث اختلافات، حتی اختلافات جدی میان کمونیستها می تواند وجود داشته باشد. اما اگر آنها کمونیستهای واقعی باشند، این اختلافات به نوشته لنین، "اختلافات میان

نمایندگان یک جنبش توده ای است که با سرعنی باور تکررندی رشد کرده است. کمونیستها از پایه واحد، مشترک و خاریابینی برخوردارند که عبارت است از پذیرش انقلاب پرولتری و مبارزه علیه توهمات بورژوا - دمکراتیک و پذیرش دیکتاتوری پرولتاریا و قدرت شوری.

برهمن مبنایی، اختلافات نباید مایه نگرانی باشد، چرا که نشانگر دردهای رشد است نه امراض کهنه." (۸)

رهبر انقلاب اکبر ثوبت باید با اشتباهات آشکار، "علناً مبارزه کرد. در اختلافات نباید دچار افراط شد زیرا باید برای همه کس روشن باشد که در آینده نزدیک، مبارزه برای دیکتاتوری پرولتاریا، برای قدرت شوری، بخش اعظم آنها را از میان بر خواهد داشت." (۹)

لنین خطاب به گروه "چپ" که در کنگره دوم حزب کمونیست آلمان در اکتبر ۱۹۱۹ انشعاب کرد و کمی بعد حزب کمونیست کارگری آلمان را تشکیل داد، نوشت: "بحث دقیق درباره اختلافات و تبادل نظرات در مقیاس بین المللی باید به پیشبرد امر کمونیسم در آلمان و وسیع نیروهای آن یاری برساند." (۱۰)

بدین ترتیب، باید علناً با اشتباهات آشکار مبارزه کرد اما نباید در رابطه با آنها دچار افراط شد. بحث دقیق درباره اختلافات باید تنها در خدمت پیشبرد هدف باشد.

این احکام لنینی، امروز که در صفوف کمونیستها اختلاف درباره شماری از مسائل بنیادی هنوز کاملاً بر طرف نشده است، به قوت خود باقی است.

تأخفته پیدا است همه اختلافات خصلت مشابه ندارند و از این رو، احزاب برادر در برابر همه آنها واکنش مشابهی نشان نمی دهند. در مواردی که رهنمودهای مارکسیسم - لنینیسم به وضوح نقض می گردد، احزاب برادر بر آنند که باید با دیدگاهها و عملکردهای مربوطه قاطعانه و بایستی مبارزه کرد. در موارد دیگر، حتی اگر دیدگاههای مختلفی درباره مسائل اساسی به گونه ای ابراز شوند که جنبه واحد کمونیستها را دچار اختلاف ناسازد و مانع همکاری رزمجویانه آنها نشود، احزاب برادر اعتقاد دارند این اختلافات را می توان در جریان عمل مشترک و بحث خلاق حل کرد. و بالاخره مواردی وجود دارد که اختلاف دیدگاه درباره مسائل ویژه، تأثیری بر سیاستهای اصلی جنبش کمونیستی نمی گذارد. این اختلافات معمولاً تنوع شرایط را بازتاب می دهد که احزاب برادر تحت آن عمل می کنند و پدیده ای عادی است که آسیب قابل توجهی به وحدت صفوف کمونیستها نمی رساند.

این برخورد دقیق، غریبانه جنبش کمونیستی در تلاشهای آن به منظور غلبه بر اختلافات موجود و تحکیم وحدت سیاسی و ایدئولوژیک همه احزاب برادر است. ●

۱- و. ای. لنین، مجموعه آثار، ج ۶، ص ۲۷۰

۲- نشریه "ریناشتیا"، ۱۲ اکتبر ۱۹۶۷

۳- و. ای. لنین، مجموعه آثار، ج ۳، ص ۱۴۸

۴- اجلاس بین المللی احزاب کمونیست و کارگری، مسکو ۱۹۶۹، ص ۱۲۴

۵- ک. مارکس و ف. انگلس، مجموعه آثار، ج ۱۲، ص ۲۷۷ (به زبان روسی)

۶- مارکس، انگلس، مجموعه آثار، ج ۲۲، ص ۴۰۸-۹ (به زبان آلمانی)

۷- و. ای. لنین، مجموعه آثار، ج ۱۹، ص ۵۱۹

۸- همانجا، ج ۲۰، ص ۵۵

۹- همانجا، ص ۵۸-۵۷

۱۰- همانجا، ص ۹۰-۸۹

آیا پاکستان فیلیپین دیگری خواهد شد؟

♦ آمریکاییان ادغام پشتمپانی از ضیاء الحق
آلترناتیوهای پورژوایی دیگر را نیز در نظر دارند

در ماه ژوئیه گذشته، بی‌نظیر بوتو دختر ذوالفقار علی بوتو نخست وزیر پیشین پاکستان که در سال ۱۹۷۹ توسط رژیم ضیاء الحق اعدام گردید، به پاکستان بازگشت. اعضای طرفداران "حزب مردم پاکستان" استقبال گسترده‌ای از رهبر خود به عمل آوردند. در آن هنگام، بسیاری از ناظران برای پاکستان آینده‌ای نظیر فیلیپین پیش بینی می‌کردند. ناآرامیهای ماه اوت که به کشته شدن دهها تن انجامید، نشان داد دیکتاتوری آمریکایی اسلام آباد مصمم است به هر قیمت که شده، قدرت را حفظ کند. مفسران پورژوایی که تا پیش از رویدادهای خونین ماه اوت، بی‌نظیر بوتو را کورازون آکینوی دیگری می‌خواندند، عدم موفقیت فراخوان "حزب مردم پاکستان" در مقابله با رژیم راناشی از "بی‌تجربگی سیاسی" بوتو و محدود بودن نفوذ وی و مزبش در میان مردم پاکستان دانستند.

دو ماه پس از سرکوب ماه اوت و دستگیری موقت بی‌نظیر بوتو، هنوز روشن نیست که آیا پاکستان نیز به راهی خواهد رفت که فیلیپین پیمود؟ و اگر چنین شود، به رهبری کدام جریان، کدام حزب و کدام شخصیت؟

مخالفت فرا آینده مردم

رژیم نظامی ضیاء الحق، خود موجبات ناراضیاتی و مخالفت فزاینده و گسترده مردم پاکستان را فراهم آورده است. اگر چه اقتصاد پاکستان در سالهای اخیر بطور متوسط سالانه ۷ درصد رشد داشته و شرایط مناسب جوی، محصولات کشاورزی را افزایش داده است، عوامل دیگری که به ویژه زندگی زحمتکشان را تحت تاثیر قرار می‌دهد، به ناراضیاتی توده‌ها دامن می‌زند.

یک سوم بودجه دولت پاکستان صرف امور نظامی می‌گردد. کسری موازنه پرداختها پیوسته رو به افزایش است. سیر صعودی تورم ادامه دارد و از ارزش روپیه پاکستان پیوسته کاسته می‌شود. قروض خارجی پاکستان از ۲۰ میلیارد دلار تجاوز کرده است. بار اصلی این فلاکت اقتصادی، بردوش زحمتکشان است. صلح بهداشت،

آموزش و تامین اجتماعی بسیار پایین- تر از حد متوسط، حتی در "جمن سوم" است. تنها بر اثر بیماری جل، سالانه ۷ هزار تن در پاکستان می‌میرند.

سرکوب خشن آزادیها که از کودتای ۱۹۷۷ تاکنون بلاوقف ادامه داشته است، زمینه دیگری برای گسترش مخالفت توده‌ای است. ضیاء الحق اعلام کرده است می‌خواهد تا سال ۱۹۹۰ در مقام ریاست کشور باقی بماند. پافشاری ژنرال سرسیده آمریکا بر حفظ قدرت، نقاب از چهره ضیاء الحق و همه مانورهای او تحت عنوان "دمکراتیزه کردن کشور" بر گرفته است. مردم پاکستان خواهان دمکراسی واقعی هستند که شرط مقدم آن، برکناری ضیاء الحق و سایر نظامیان از مقامهای دولتی است.

دوستی و عم پیمائی با آمریکا که رژیم ضیا بیش از همه اسلاف خود باسدار و تحکیم کننده آن بوده، برای مردم پاکستان جز مصایب بیشتر ثمری نداشته است. واشنگتن هزینه‌های سنگین نظامی به پاکستان تحمیل می‌کند، و این خود مستقیماً فشاری در جهت محرومیت‌های هر چه بیشتر برای توده‌هاست. ایالات متحده اصرار می‌ورزد که پاکستان همچنان پایتانه ضد انقلاب افغانستان باقی بماند. مشکلات ناشی از حضور آوارگان افغانی، که ادامه جنگ اعلان نشده علیه افغانستان مانع بازگشت آنها به میهن است، برای کشوری فقیر نظیر پاکستان کاملاً محسوس است. مردم پاکستان می‌خواهند کشورشان با افغانستان در صلح به سر برد و آوارگان افغانی به افغانستان بازگردند.

بر همه اینها باید خواستهای ملی پشتونها، بلوچها و سندیهها را نیز افزود. خلق بلوچ در پاکستان تجارب زیادی در مبارزه برای حقوق ملی خود دارد و حتی در زمان نخست وزیر بوتو، توانست بخشی از خواستهای خود را به حکومت اسلام آباد تحمیل کند. در ماههای اخیر اقوام و قبایل پشتون نیز دست به اقدامات مسلحانه‌ای علیه ارتش پاکستان و دستجات اشرار افغانی زدند. تظاهرات به مناسبت ساترند استقلال

پاکستان در ماه اوت، بطور عمده در ایالت سند صورت گرفت.

دورنمای

امکانات اپوزیسیون

ناظران، یکی از علل عمده موفقیت ضیاء الحق در حفظ قدرت را در همین نکته می‌دانند که اپوزیسیون پاکستان نتوانسته است در ایالت پنجاب مانند سایر نقاط کشور جنبش اعتراضی گسترده‌ای را سازماندهی کند. در این ایالت حدود دو سوم جمعیت کشور زندگی می‌کنند. در پنجاب، جنبش ضد دیکتاتوری بطور قرار دارد. اکثر احزاب عضو "جنبش برای احیای دمکراسی" (ام. آر. دی) از پذیرش حق تعیین سرنوشت اقلیت‌های ملی سر باز می‌زنند و از این رو قادر نیستند چپبه واحدی در سراسر کشور که نیروهای ملی ایالات بلوچستان و سند و پشتونها را در بر گیرد، علیه دیکتاتوری به وجود آورند. آینده جنبش در پاکستان تا حد زیادی بدین امر بستگی دارد که نیروهای مترقی و چپ نا چه حد بتوانند مهر خود را بر رویدادها بکوبند.

در تاریخ ۲۷ ژوئیه اسما، چهار حزب ضد امپریالیست و دمکرات پاکستان وحدت کرده و "حزب ملی عوام" را تشکیل دادند. این رویداد از سوی ناظران، در چارچوب ادامه قلب بندی در درون "جنبش برای احیای دمکراسی" ارزیابی گردید. احزاب راست پورژوایی در درون ام. آر. دی. تاکنون از موقعیت برتر برخوردار بوده‌اند، اما روند نزدیکی نیروهای دمکراتیک می‌تواند این تناسب را برهم زند. در ماه اوت، اقدامات اعتراضی در ایالت سند بطور عمده از سوی طرفداران حزب "سیندی

عوامی تحریک" (جنبش خلق سند) که به "حزب ملی عوام" پیوسته است، رهبری گردید.

اواخر ماه اوت، غلام مصطفی جاتویبی رهبر جناح راست افراتی در "حزب مردم پاکستان" از این حزب انشعبا کرد و "حزب ملی مردم پاکستان" را تشکیل داد. مطبوعات پاکستان و کشورهای غربی اخبار دست به انتشار شایعاتی در مورد احتمال پیوستن این حزب به دولت "محمد خان جونیجو" نخست وزیر ضیاء الحق زده‌اند. نشانه‌هایی حاکی از این امر دیده می‌شود که جاتویبی، "پل" مورد نظر واشنگتن برای نزدیک کردن دیکتاتوری و احزاب راست پورژوایی و از این طریق، تحقق بخشیدن به یک آلترناتیو پورژوایی است. مجله "سارث" چاپ لندن در شماره اکتبر خود نوشته است ایالات متحده از شکل گیری اتحادی میان نظامیان، جونیجو و جاتویبی استقبال می‌کند. این نشریه می‌افزاید برای آمریکا بهترین حالت این خواهد بود که با تشکیل چنین اتحادی، "بازی دمکراسی" از طریق برکناری انتخاباتی بیش از ۱۹۹۰، انجام گیرد و "حزب مردم" خانم بوتو با کسب حدود ۲۰ درصد آرا، نقش اپوزیسیون قانونی را عهده دار شود.

"حزب مردم" بوتو با یک تناقض اساسی روبرو است، تناقض میان ترکیب اعضا و طرفداران این حزب که بطور عمده اقشار خرده بورژوازی و تهیدستان را نمایندگی می‌کنند از یک سو، و رهبری راستگرای حزب از سوی دیگر. این رهبری، از منافع بورژوازی و زمینداران پاکستان دفاع می‌کند و بیشتر به حمایت محافل امپریالیستی امید بسته است تا به جنبش توده‌ای. در آینده تحولات در پاکستان، مسیری که "حزب مردم پاکستان" طی خواهد کرد، نقش مهمی ایفا می‌کند. در این رابطه، موضع شخص بی‌نظیر بوتو از اهمیت برخوردار است. بوتو خواهان کناره‌گیری نظامیان از سیاست پاکستان است، اما اعلام کرده است به همکاری نظامی با آمریکا در صورت به دست گرفتن قدرت ادامه خواهد داد. وی از تصریح سیاست آینده خود در قبال ضد انقلاب افغانستان خودداری می‌کند. از سوی دیگر، خانم بوتو اگر بخواهد نفوذ توده‌ای خود را حفظ کرده و گسترش دهد، باید نشان دهد شعار "نان، لباس، مسکن" که خواست توده طرفدارانش است، تنها برای عوام‌فریبی نیست. ●

دکتر قاسملو: قدرت در دستهای

خمینی و رفسنجانی متمرکز است

دکتر عبدالرحمن قاسملو دبیر کل حزب دمکرات کردستان ایران در پاریس مصاحبه‌ای با روزنامه فرانسوی لپراسیون داشت که متن آن در بولتن خبری کردستان ایران شماره ۱۶۴ درج شده است. دکتر قاسملو در این مصاحبه پیرامون جنگ چنین اظهار نظر کرد "ما فکر می‌کنیم که مسئله جنگ از یک طرف و وضع اقتصادی از طرف دیگر بخصوص بعد از تنزل قیمت نفت، و نیز مخالفت روزافزون مردم، رژیم را وادار به قبول صلح با عراق خواهد نمود. چیزی که ما خواهان آن هستیم. ولی تا زمانی که خمینی بر مسند قدرت باقی بماند، این فرض چندان محتمل نیست." وی در پاسخ به پرسشی پیرامون حمله قریب الوقوع جمهوری اسلامی گفت "این حمله می‌تواند بزرگترین حمله از آغاز جنگ تاکنون باشد... شاید او بتواند امتیازاتی بدست آورد. ولی من باور نمی‌کنم که او قدرت از پای در آوردن عراق را داشته باشد."

دبیر کل ح. د. ک. ا. در بخش دیگری از این مصاحبه گفت: "در ایران قدرت در دستهای خمینی و رفسنجانی متمرکز می‌باشد. بارها فرستادگان خمینی با ما، مذاکره کرده‌اند، ولی متنامیکه به تهران برگشته‌اند، هیچ چیز مورد قبول واقع نگردیده است." وی در پایان این مصاحبه این ارزیابی را ارائه کرد که "حکومت ایران از نظر سیاسی، اقتصادی و نظامی، بسیار ضعیف است. ولی اپوزیسیونی قوی و سازمان یافته وجود ندارد که بتواند رژیم را سرنگون سازد. دکتر قاسملو همین مطلب را در مصاحبه دیگری که با ارگان حزب کمونیست چپ سوئد انجام داد متذکر شده و ضمن اشاره به نقش سازمان مجاهدین در پدید آمدن این وضعیت، گفت "آنها فکر می‌کنند به تنهایی می‌توانند در مقابل رژیم آفرناتایو باشند." ●

برای آزادی زندانیان سیاسی ایران، فقط ساله خانواده‌های زندانیان سیاسی نیست، ساله همه توده‌های مردم ایران و یکی از مهمترین عرصه‌های مبارزه علیه رژیم چنایتکار جمهوری اسلامی است."

در مقاله نشریه فدائی از وکلایف سازمانهای مردمی و مترقی برای سازماندهی مبارزه مردم در دفاع از زندانیان سیاسی که بدرستی "یکی از مهمترین عرصه‌های مبارزه" ارزیابی گردیده، ذکر شده است ●

چماق‌داران صادراتی خمینی

حزب الهی بدین ترتیب اعلام شد "یکی از آنها بنام اخوان از مسئولین سفارت رژیم در بن و دو برادر دیگر بنامهای صادق زاده که بتازگی از ایران خارج شده بودند از اعضای سپاه پاسداران میباشند."

کارت شناسایی محمد حسین اخوان، مهاجمی که با ناشیگی و چاقوی ضامن دار دستگیر شد، در انتهای اعلامیه مزبور کلیشه گردیده بود، که در زیر مشاهده می‌کنید ●

لیبرالها و مانورهای جناحهای حکومتی

روزنامه کیهان از سوی حاکمیت "بسط آزادی" است یا "کسب مشروعیت"؟ "چنین پاسخ دادند، "می‌تواند دارای هر دو جنبه باشد... این حرکت که از سوی جناحی از حاکمیت صورت گرفته و بخاطر پیشگیری از خطرات آتی است حرکتی بسیار مهم است و این جناح به این نتیجه رسیده است که جامعه باید باز باشد تا برخورد آرا و افکار صورت گیرد."

در پاسخ به سؤالی در زمینه احتمال شرکت دادن لیبرال‌ها در حکومت "در شرایط فعلی" گفته شد که "اگر در وضعیت کنونی نهضت آزادی قدرت را در دست بگیرد، در غربت سیاسی

نشریه فدایی: برای آزادی زندانیان سیاسی مبارزه کنید

اقدامات تبلیغی در مورد آزادی زندانیان، نتیجه گسترش مقاومت زندانیان، فعالیت خانواده‌های زندانیان سیاسی و رسوایی رژیم در میان توده‌هاست."

در پایان این مقاله خاطر نشان گردید "ساله زندانیان سیاسی، فعالیت و مبارزه علیه شکنجه و اعدام و برای تغییر شرایط ظالمانه زندانها و

نشریه فدائی در شماره ۲۹ طی مقاله‌ای با عنوان "مردم! برای آزادی زندانیان سیاسی مبارزه کنید" مبارزات خانواده‌های زندانیان سیاسی را مورد توجه و بررسی قرار داده است. در این مقاله تاکید گردیده است که "هم افزایش فشار بر زندانیان و تشدید شکنجه و اعدام از طرف رژیم و هم توسل آن به مانور و

"فتح زاهدان و

خوش خیالان خارجه نشین"

"فتح زاهدان و خوش خیالان خارجه نشین" تیتیر سر مقاله نشریه "آرا" (۱۷ مهر ۱۳۶۵) است. آرایکی از نشریات سلطنت طلبان و ارگان یکی از این دارو دسته‌ها بنام "ارتش رهائی بخش ایران" است.

بدنبال چارو چنگال‌های تبلیغاتی اخیر برخی از گروههای سلطنت طلب، این دارو دسته که احساس کرده است ممکن است از مرآح ارباب آمریکائی سهم کمتری بگیرد، دست به افشاکری زده و هوچی‌گری‌های آن دستجات را برملا کرده است.

آرا که گروههای سلطنت طلب رقیب را "گروههای سرشناس اپوزیسیون" می‌نامد، نوشته است که "متاسفانه می‌بینیم که آسیاب اپوزیسیون همچنان به باد خوش خیالی می‌چرخد و شکست‌های تلخ این مفت سال نتوانسته است گروههای سرشناس اپوزیسیون را به تجدید نظر در موضع و پایگاه خود وادارد." این نشریه افزود که "نیروهای که خود را مومن به قانون اساسی و شروطیت معرفی کرده‌اند" چند هفته پس از چنگال حول قضیه "نمایش تصویر و بخش سخنان وارث تاج و تخت... ناگهان خبر فتح زاهدان را به دست نیروهای مشروطه‌خواه، با بزرگترین حروف در صفحات نخست روزنامه‌های خود به چاپ رساندند. و به نحوی تلاش کردند فتح زاهدان را مقدمه فعالیت‌های نظامی برای براندازی رژیم جلوه دهند.

شکی نیست اگر این خبر واقعیت داشت شادی‌ما به عنوان نخستین سازمان نظامی سیاسی مخالف رژیم در خارج از کشور کمتر از آنها نبود."

سر مقاله این نشریه سلطنت طلب چنین پایان می‌یابد که "انتشار گزارشهای غیر واقعی در مورد حادثه بلوچستان به گمان ما ضربه دیگری بود که خوش خیالان خارجه نشین بر اعتبار و حیثیت شکننده خود در داخل زدند" ●

نهضت آزادی در راستای گسترش فعالیت سیاسی دست به انتشار نشریه‌ای با نام "پیک نهضت" زده است. به این نشریه عنوان "نشریه داخلی" داده شده است. در شماره ۱۶ شهریور نشریه پیک نهضت اعلام شده است که جلسات عمومی تحلیل سیاسی هر هفته روزهای چهارشنبه در دفتر نهضت آزادی برپا می‌شود. در این جلسات مسئولین ایر، جریان به سؤالات سیاسی حضار پاسخ می‌گویند که پاسخ برخی از سؤالات مطروحه در همان شماره درج شده است.

مسئولین جریان لیبرالی نهضت آزادی در پاسخ به این سؤال که "آیا درج آرا و نظرات مخالفین در

کرفتار خواهد شد". در بخش دیگری مسئول نهضت آزادی کوشید وجه اختلاف "دو جناح در درون حاکمیت" را توضیح دهد. وی گفت اختلاف در زمینه مسائل اقتصادی و آموزش و پرورش و دانشگاهها وجود دارد. "جناح راست... حل مشکل اقتصادی کنونی جامعه را در تحریر الوسیله و جواهر جستجو می‌کند و اعتقاد دارد که فعالیت‌های اقتصادی بویژه در زمینه تجارت باید آزاد باشد در صورتیکه جناح چپ... اصلاحاتی از قبیل مالکیت بورژوازی و مالکیت فتوادی و... که از فرهنگ بیگانه اقتباس شده است را مطرح می‌کنند" ●

گارباجف، آمریکایی خواهد خود را تهرئه کند

میخائیل گارباجف دبیر کل حزب کمونیست اتحاد شوروی طی یک سخنرانی تلویزیونی در روز چهارشنبه ۲۲ اکتبر گفت دولت آمریکا حقایق مربوط به دیدار سران دو کشور در ریکیاویک را تحریف می‌کند. گارباجف تاکید کرد پیشنهادهای اتحاد شوروی در رابطه با خلیج سلاح به قوت خود باقی است. گارباجف شدیداً از اقدامات اخیر واشنگتن در جهت اخراج دیپلماتهای شوروی از آمریکا و نیز پافشاری ریتان بر طرح ماجراجویانه "جنگ ستارگان" انتقاد کرد.

گارباجف اظهار داشت دولت آمریکایی خواهد خود را تهرئه کند و این واقعیت را کتمان نماید که

موضوع مخرب ایالات متحده به بی‌نتیجه ماندن مذاکرات ریکیاویک انجامید.

دبیر کل حزب کمونیست شوروی افزود واشنگتن چنین وانمود می‌سازد که دو طرف به توافق پیرامون خلیج سلاح نزدیک می‌شوند. وی تاکید کرد پذیرش نابودی سلاحهای هسته‌ای در شرایط تهدید جنگ از فضا، حماقت است.

میخائیل گارباجف اعلام نمود کشورش پاسخ سختی به اخراج ۵۵ دیپلمات شوروی از آمریکا خواهد داد و آماده نیست چنین اقدام ناشایستی را بپذیرد.

اعتصاب گسترده در فرانسه

فرانسه با "کنفدراسیون عمومی کار" (ث. ژ. ت) بود. هانری کراسوکی رهبر این اتحادیه و عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست فرانسه در مصاحبه‌ای اظهار داشت اعتصاب و تظاهرات سه‌شنبه، حاکی از پیدایش جنبشی با گستره و ابعاد نوین است. وی این اعتصاب را "جریانی از یک مبارزه واقعی که می‌تواند بازگشت ناپذیر گردد" خواند.

کراسوکی گفت زحمتکاران فرانسه دیگر حاضر به تحمل تعطیل کارخانه‌ها، رکود صنعتی، اخراج و کاهش قدرت خرید نیستند. رهبر ث. ژ. ت تاکید کرد برای مبارزه در راه کار، آزادی، افزایش قدرت خرید مردم و تأمین اجتماعی باید این حرکات ادامه یابد و ابتکارات جدیدی در مبارزه به کار بسته شود.

اعتصاب و تظاهرات گسترده ۲۱ اکتبر فرانسه، بوجی خیال‌های مفران بورژوازی را که مدعی بودند جنبش طبقه کارگر در این کشور سرنوشتی را طی می‌کند، نشان داد.

در روز سه‌شنبه (۲۱ اکتبر)، فرانسه شاهد اعتصاب سراسری و تظاهرات گسترده کارگران و زحمتکاران این کشور در اعتراض به سیاستهای دست راستی دولت ژاک شیراک بود. به دعوت اتحادیه‌های کارگری فرانسه، میلیون‌ها تن در این روز دست از کار کشیدند تا مخالفت خود را با سیاستهای ضد کارگری دولت به نمایش بگذارند. راه آهن، سیستم مترو، مدارس، کارخانه‌ها، نیروگاهها، ادارات پست و بسیاری از دیگر موسسات فرانسه در این روز یا به کلی تعطیل شدند و یا با حجم بسیار کمتر از معمول کار کردند. در بسیاری از مناطق کشور قطارها از حرکت باز ایستادند. بین ۸۰ تا ۹۰ درصد کادر آموزشی مدارس اعتصاب کردند. شمار اعتصابیون تنها در پاریس بیش از ۱۰۰ هزار تن برآورد گردید. شهرهای ماری، بوردو، رن، ناننت، لیون و پادوکاله نیز شاهد اعتصاب گسترده بودند.

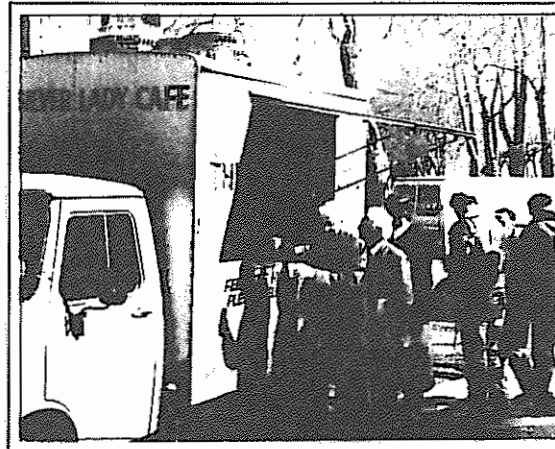
نقش تعیین کننده در اعتصاب سه‌شنبه گذشته

افزایش سرکوبگری صهیونیستها در مناطق اشغالی

در ناپس واقع در کرانه غربی رود اردن دو دفتر اتحادیه سندیکیایی عربی به مدت شش ماه بسته شد.

اشغالگران این عمل را به بهانه "فعالتهای ضد اسرائیلی" این اتحادیه به طرفداری از چپیه دمکراتیک برای آزادی فلسطین انجام دادند. محمود زیاده، دبیر کل اتحادیه به همراه ۱۹ تن دیگر بازداشت شد.

اشغالگران اسرائیلی حضور نظامی خود را در کرانه غربی رود اردن و نوار غزه افزایش داده دست به یک سلسله اقدامات سرکوبگرانه جدید در مناطق اشغالی زدند. پلیس و ارتش اسرائیل شهری در نوار غزه را محاصره کردند، منازل اهالی عرب این شهر را تفتیش نمودند و ۲۰۰ تن را برودند. پلیس اسرائیل در برابر اعتراض مردم به این عملیات تروریستی، دست به شلیک گلوله و پرتاب گاز اشک آور زد.

یک پژوهش نوین در بریتانیا حاکی از آن است که بیش از ۱۶ میلیون تن، یعنی یک سوم اهالی این کشور در زیر سطح فقر و یائزدگی به آن زندگی می‌کنند. بعنوان سطح فقر، درآمدی معادل ۲۰ پوند (۴۰ دلار) در هفته تعیین شده است. شمار افراد فقیر نسبت به ۱۹۷۹، ۴۲ درصد افزایش یافته است. بریتانیا در حال حاضر ۲/۲ میلیون بیکار ثبت شده دارد. عکس، صف غذای رایگان برای مستمندان در مرکز لندن را نشان می‌دهد.

صدر حزب کمونیست لوگزامبورگ درگذشت

رفیق دومینیک اوربانی، صدر حزب کمونیست لوگزامبورگ، دوشنبه بیستم اکتبر در سن ۸۲ سالگی درگذشت.

دومینیک اوربانی از اعضای بنیانگذار

حزب کمونیست لوگزامبورگ در سال ۱۹۲۱ بود و در سال ۱۹۳۲ به دبیر کلی حزب انتخاب شد. وی سالها نماینده پارلمان کشور بود و از سال ۱۹۴۵ تا ۱۹۶۷ در دولت وحدت ملی لوگزامبورگ بعنوان وزیر عضویت داشت. دومینیک اوربانی تا ۱۹۷۶ دبیر کل حزب و از آن پس، صدر حزب بود. در بیانیه کمیته مرکزی حزب کمونیست لوگزامبورگ در سوگ دومینیک اوربانی آمده است: "با نام دومینیک اوربانی، والاترین ارزشهای حزب ما - پیوند با امر طبقه کارگر و تئوری انقلابی آن، دفاع از دمکراسی و استقلال ملی و انترناسیونالیسم پرولتری - گره خورده است."

ادامه درگیری امل و فلسطینیها

در روز جمعه ۲۴ اکتبر اردوگاه فلسطینی‌رشدیه واقع در حومه بندر صور (جنوب لبنان) شاهد درگیری مسلحانه شبه نظامیان سازمان امل و مدافعین فلسطینی اردوگاه بود. بدین ترتیب این درگیریها وارد دومین روز خود شد. "امل" ادعا می‌کند فلسطینیها با حمله به دفتر این سازمان در صور و قتل دادن از مردان مسلح امل، آغازگر درگیری شده‌اند.

این دومین درگیری امل و فلسطینیها در رشیدیه ظرف یک ماه گذشته است. در آغاز اکتبر نیز میان دو طرف زد و خوردهای سختی رخ داده بود.

اخبار کوتاه

- * ارایش هونگر رهبر جمهوری دمکراتیک آلمان یک دیدار شش روزه از چین به عمل آورد. خبرگزاریها استقبال مقامات چین از هونگر را "بگونه‌ای غیر عادی، گرم" توصیف کردند. هونگر در پایان دیدار خود اعلام کرد روابط حزب سوسیالیست متحد آلمان و حزب کمونیست چین وارد مرحله کیفی جدیدی شده است.
- * همانگونه که در شماره پیش "اکثریت" گزارش دادیم، حزب کمونیست یونان در انتخابات شردارهای این کشور در آرای خود را به میزان قابل توجهی افزایش داد. با انجام مرحله دوم این انتخابات، نتایج قطعی آن اعلام شد. یونان از این پس ۵۲ شهردار کمونیست خواهد داشت. کمونیستها قبلاً در ۴۵ شهر اکثریت داشتند.
- * انتخابات به اصطلاح "مجلس موسان" هائیتی با عدم استقبال مطلق مردم مواجه شد. حزب کمونیست و سایر نیروهای ترقیخواه هائیتی این انتخابات را بمثابة کوششی برای تحکیم حکومت ژنرال نامفی تحریم کردند. همزمان با برگزاری انتخابات، در پایتخت و چند شهر دیگر هائیتی تظاهراتی علیه رژیم نامفی برپا گردید.

«شرف» تیرباران شد

آرمان رهائی مردم از سلطه رژیم ننگین شاه به مبارزه روی آورد، با اعلام موجودیت سازمان مادر سال ۴۹ راه فدائیان خلق را برگزید، در همان سال دستگیر و در شکنجه‌گاه قزل قلعه به بند کشیده شد. شرف دوره زندان را با استواری طی کرد و مصمم تر از پیش راهی را که آغاز کرده بود، پی گرفت. رفیق شرف زمانی که دستگیر می‌شد عضو گروه منشعب از سازمان ما- بیروان بهانیه ۱۶ آذر - بود. نشریه فدایی شماره ۲۹ نوشته است که شرف در زندان "هر رنجی را به جان می‌خورد. لب نمی‌کشاید و به تسلیم نمی‌اندیشد. تا آنکه قلب گرمش آماج گلوله‌های رژیم جمهوری اسلامی گشت"

رفیق محمدعلی شرف الدین زاده انقلابی بر سابقه‌ای که در میان همزمانان و زندانیان سیاسی رژیم شاه به "شرف" اشتهار داشت در تیرماه سال جاری بدست دژخیمان رژیم جمهوری اسلامی تیرباران گردید. وی که در مهر ماه سال ۶۲ دستگیر شده بود و حشیاانه‌ترین شکنجه‌ها را تحمل کرد و به جلا دادن خمینی تسلیم نشد و از آرمانهای مردمی و انقلابی خویش پاسداری کرد و به پیمانی که با خلق خویش بسته بود وفادار ماند.

رفیق شرف در سال ۱۳۲۲ متولد شد و در سالهای نوجوانی زادگاهش اهواز را به قصد تهران ترک کرد، در تهران کار و تحصیل را همزمان پیش برد، در پیوند با مردم قرار گرفت و با

زندانیان: تسلیم یا مقاومت؟

رهبری مجاهدین چه می‌خواهد؟

ابزار این کار استفاده می‌کنند، که نتوانسته‌اند پویندگان راهی بمانند که زمانی با رهروان آن، همگام شده بودند. به این اشخاص، که تسلیم رژیم شده‌اند، وظیفه داده شده است تا توسل به فحاشی و هتاک و بلواآفرینی، چنان فضایی پدید آورند که اتفاقاً و سولوا برای زندانیان سیاسی غیرقابل تحمل شود. این اشخاص هم چنین موظفند با بیانه کردن اختلافات ایدئولوژیک و سیاسی موجود در میان زندانیان، آشنایی را که بی‌تجربه‌اند بفریبند، بهبود مناسبات میان زندانیان را دشوار سازند، و روابطشان را تخریب کنند و چنان محیط مسمومی پدید آورند که زندانیان خواستارند. آنها البته بر زمینه ضعف‌ها و نارسایی‌های موجود در جنبش، تاکنون دستاوردهایی هم داشته‌اند. اما در سالهای اخیر هر چه گذشت، زمینه حفظ تفرقه و خصومت‌ها هر چه بیشتر رنگ باخت و از کارآیی این بهبودهای خودفروش و مرتد کاسته شد. همپای بروز دگرگونی‌هایی چند در نقش و موقعیت سازمانها در کل جنبش، در ترکیب زندانیان سیاسی تغییرات معینی رخ داد که در جهت افزایش هوشیاری زندانیان عمل کرده است. اکنون زندانیان آگاه به نحوی فزاینده درمی‌یابند که معنی و مفهوم و

هزاران تن از پیاکترین فرزندان خلق، که در زندانهای رژیم خمینی به بند کشیده شده‌اند، در مقابل مهیب‌ترین دستگاه شکنجه و آزار، چنان پایمردانه از آرمانهای مردمی خویش، پاسداری می‌کنند، که دشمن را در برابر مقاومت شگرف خویش درمانده ساخته‌اند. روحیه مقاومت در تمام سالهای اخیر، در زندانهای کشور روجه ارتقا بوده است. در جهت ارتقای روحیه مقاومت و حفظ و تحکیم سنن رزمجویانه زندانهای ایران، زندانیان پیشرو و آگاه، کوشش‌های ستایش‌انگیزی انجام داده‌اند. آنها برای مقابله با روحیه ترس و شکست در این با آن سلول و با این جمع یا آن جمع از زندانیان - روحیه‌ای که سلطه آن خواست همیشگی جلا دادن خمینی بوده است - و برای خنثی کردن دسایسی که به منظور به تسلیم کشاندن زندانیان صورت گرفته و می‌گیرد، از جان خود مایه گذاشته‌اند. در این میان هزاران زندانی فدایی، نمونه‌های شوخمندی از پایداری - همانگونه که شایسته یک رهرو ثابت قدم راه طبقه کارگر است - بر جای نهاده‌اند. حماسه‌آفرینی اسلوره مقاومت، فدایی خلق رفیق رضی الدین تاهان عضو مشاور کمیته مرکزی سازمان ما، نمونه برجسته این پایمردی‌هاست. در مقابل با این روند، دشمن درمانده برای درهم شکستن روحیه رزمجویانه آشنایی که در سیماچالها از شرف خویش دفاع می‌کنند و پیوند خود را با خلق پاس می‌دارند، در تکمیل شکنجه جسمی، و سیما شکنجه روانی را به کار گرفته و می‌گیرد. جلا دادن به این منظور از جمله از اشخاصی در حکم

جان انقلابیون در بند اندوئزی را نجات دهید!

۶ - سوچادی، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در فوریه ۱۹۷۰، نظامی ترقیخواه.

۷ - ساتان سویانتو، ۵۵ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در آوریل ۱۹۷۱، نظامی ترقیخواه.

۸ - بوئنگ کوس، ۵۹ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در ژوئیه ۱۹۷۱، نظامی ترقیخواه.

۹ - کی‌یادی ویکنو شارچو، ۵۷ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در اکتبر ۱۹۶۸، نظامی ترقیخواه.

۱۰ - مارسودی، ۵۸ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در ژوئیه ۱۹۷۶، نظامی ترقیخواه.

۱۱ - نورویان، ۴۶ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در سال ۱۹۶۹، نظامی ترقیخواه.

۱۲ - اسودی، ۶۱ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در آوریل ۱۹۶۸، نظامی ترقیخواه.

۱۳ - سوکارچو، ۵۹ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در مارس ۱۹۶۹، نظامی ترقیخواه.

رژیم خونریز و سفاک ژنرال سوماترو در اندوئزی در روزهای ۲۶ سپتامبر و ۲ اکتبر، ۹ تن از زندانیان سیاسی را در نزدیکی جاکارتا پایتخت این کشور اعدام کرد. روزنامه اوما نیته ارگان حزب کمونیست فرانسه ضمن اعلام این خبر می‌افزاید چنان ۲۲ تن دیگر از انقلابیون در بند اندوئزی در معرض خطر مرگ قرار دارد.

رژیم آمریکایی سوماترو از هنگام روی کار آمدنش در سال ۱۹۶۵ تاکنون، سرکوب انقلابیون و به ویژه کمونیستهای اندوئزی را بلاوقفه ادامه داده است. و هنوز، با گذشت بیش از ۲۰ سال از اسارت زندانیان کمونیست، عطش جلا دادن سوماترو به خون آنان سیری نپذیرفته است. زندانیانی را که ۱۵ و حتی ۲۰ سال از بازداشتشان می‌گذرد، در نهایت ددمنشی به چوبه تیرباران می‌بندند. سال گذشته رژیم سوماترو رفیق محمد منیر نایب رئیس فدراسیون جهانی سندیکایی و عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست اندوئزی را به جوخه اعدام سپرد. وی نزدیک به ۲۰ سال از عمر خود را در سیماچالهای سوماترو گذرانده بود.

انقلابیون اندوئزی خواهان گسترش اقدامات بین‌المللی برای نجات جان کمونیستها و سایر مبارزان در بند شده‌اند. اسامی عده‌ای از زندانیان که در معرض خطر اعدام قرار دارند بدین شرح است:

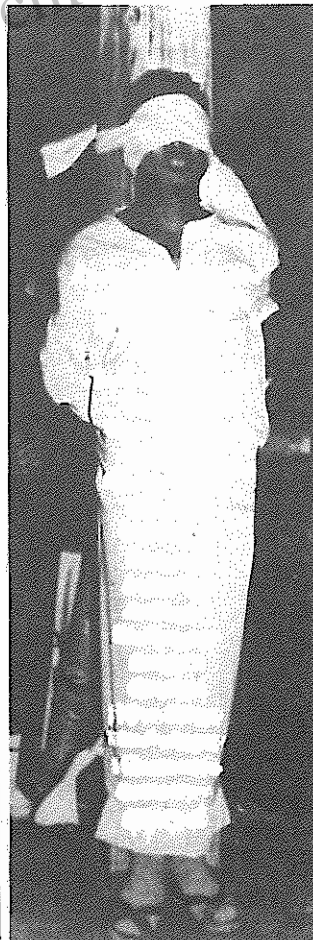
۱ - رسلان ویچایاساترا، ۷۰ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۸، محکوم شده در ژوئیه ۱۹۷۴، دبیر کل حزب کمونیست اندوئزی و دبیر کل پیشین اتحادیه سندیکایی این کشور.

۲ - اسکندر سوپکتی، ۶۵ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۸، محکوم شده در دسامبر ۱۹۷۲، عضو هیات سیاسی و دبیر کمیته مرکزی حزب کمونیست اندوئزی.

۳ - آکوب سوریامان، ۶۱ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۷۱، محکوم شده در اوت ۱۹۷۵، عضو کمیسیون نظامی حزب کمونیست اندوئزی.

۴ - سوکاتنو، ۵۵ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۸، محکوم شده در مارس ۱۹۷۱، دبیر اول سازمان جوانان.

۵ - آنا تاسیوس بوئنگ، ۴۶ ساله، دستگیر شده در سال ۱۹۶۵، محکوم شده در فوریه ۱۹۷۰، نظامی ترقیخواه.

AKSARIYAT
NO. 130
MONDAY OCT 27, 86
Address: آدرس:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY